

O viață în autoportret



➔ Pagina 5



Viorica Robina, o doamnă de poveste, a cărei viață îi este o plăsmuire încântătoare!

➔ Pagina 13

Schimbări privind salariul minim în Germania și Regula 2 G în comerțul cu amănuntul în Bavaria



➔ Pagina 2

Unul din cele mai frumoase orașe medievale din lume - Rothengurg ob der Tauber



➔ Pagina 12

Preasfințitul Sofian: "Fiecare dintre noi suntem o realizare a înaintașilor noștri, a părinților, a prietenilor, a tuturor ..."



➔ Paginile 8-9

Sie benötigen kompetente Beratung?

Wir freuen uns schon auf Ihren
Besuch in unserer Kanzlei

Steuerkanzlei Gabriela Porsche

Steuerberaterin | Diplom Finanzwirt (FH)

Pantzerhöhe 20
92237 Sulzbach-Rosenberg

Telefon: 09661 - 87 60 90
Telefax: 09661 - 87 60 99 9

Mail: info@steuerkanzlei-porsche.de steuerkanzlei-porsche.de

**Gabriela
Porsche**
Steuerkanzlei



Vertrauen Sie uns!
Ihre Steuerangelegenheiten sind
bei uns in den allerbesten Händen

Schimbari privind salariul minim în Germania și Regula 2 G în comerțul cu amănuntul în Bavaria



Majorarea salariului minim legal în Germania

În prezent, salariul minim este de 9,82 euro pe oră. La 1 iulie 2022, salariul minim pe economie va fi majorat la 10,45 euro/oră.

Începând cu 1 octombrie 2022, aproximativ 6,2 milioane de angajați vor primi mai mulți bani. Potrivit unui proiect de lege al Ministerului Federal al Muncii, salariul minim ar urma să crească de la 10,45 euro la 12 euro/oră.

Salariul minim majorat ar trebui să contribuie la asigurarea unui venit suficient pentru o viață și o bătrânețe, care să poată asigura măcar nevoile de bază ale pensionarului. Alte efecte pozitive în urma acestor majorări se vor reflecta prin reducerea ratei de sărăcie și susținerea muncitorilor din domenii precum: curățenie și gastronomie.

Bavaria: Regula 2 G în comerțul cu amănuntul, anulată

În urma unei hotărâri preliminare a Tribunalului Administrativ Bavarez (VG), guvernul landului nu dorește să continue să aplice regula 2G în sectorul comerțului cu amănuntul. În decizia irevocabilă publicată miercuri, 19.01.2022, judecătorii au decis că ordonanța bavareză nu îndeplinește cerințele Legii privind protecția împotriva infecțiilor în ceea ce privește restricțiile de acces. Până acum, doar persoanele vaccinate și convalescente aveau acces în magazine (2G).

În principiu, reglementările 2G pentru comerțul

cu amănuntul sunt posibile, însă ordonanța bavareză nu îndeplinește această cerință. În special în ceea ce privește afacerile cu game mixte de produse, nu se poate stabili cu suficientă siguranță care magazine din Bavaria sunt afectate de regula 2G și care nu.

La sfârșitul anului 2021, Curtea Administrativă a decis deja că regula 2G nu ar trebui să se aplice magazinelor de îmbrăcăminte din Bavaria deoarece acestea servesc la "acoperirea nevoilor zilnice", la fel ca librăriile sau florăriile.

Obligația de utilizare a măștii de protecție de tip FFP2 se aplică în continuare în comerț.

Bavaria permite până la 10.000 de fani pe stadioane

Potrivit cancelarului Herrmann, sălile de sport și stadioanele vor putea fi deschise până la un sfert din capacitatea lor. Este permisă prezența a maximum 10.000 de spectatori.

Relaxarea măsurilor pentru cultură, școlile de șoferi și activitățile pentru tineret

Cabinetul Bavariei a decis relaxarea măsurilor anti-Covid 19 pentru activitățile pentru tineret, școlile de șoferi, cultură și sport. Cinematografele și teatrele vor putea fi deschise până la 50% din capacitate, în loc de 25%, cât era până acum. Regula 2G plus rămâne în vigoare în interiorul incintelor în timp ce în gastronomie se aplică în continuare regula 2G. Nu vor fi stabilite noi restricții de acces pentru comerț și gastronomie. În magazine este obligatorie purtarea măștii de protecție de tip FFP2. Limita de clienți rămâne în vigoare.

Cabinetul a decis că elevii nevaccinați pot participa la activitățile pentru tineret. Copiii și tinerii sunt testați în mod regulat la școală.

Regula 3G se va aplica la examene, lecții teoretice și practice în școlile de șoferi.

Pe lângă cei care au fost vaccinați și cei care au trecut prin boala, pot participa și cei care prezintă dovada unui test negativ.

Informațiile pot suferi modificări ulterioare publicării ziarului. Dacă este nevoie, revenim cu informații suplimentare.

Laura Cozma

EDITORIAL

Gânduri....



Dacă în numărul trecut am scris despre gândirea pozitivă, mă gândeam că acum ar fi bine să merg cam în aceeași direcție, scriind despre cum mă simt eu, ceea ce fac și cum fac în ceea ce privește munca mea voluntară din cadrul Centrului Cultural româno-german DUMITRU DORIN PRUNARIU din Nürnberg, dar și în cadrul redacțiilor Agenției de Presă Așii Români și Ziarul VOCEA TA.

Pentru cei care nu știu, am început să cochetez cu jurnalismul, prin clasa a șaptea, când am scris pentru prima dată la ziarul școlii din Râmnicu Vâlcea, apoi mai târziu, la Piatra Olt, unde am terminat Liceul CFR și unde atunci, în anii 1991 eram mândră că am fost acceptată la acest profil. Era școală de renume, profil ce promitea, unde concurența era de aproape 14 pe loc.

După un examen de câteva zile, unde toți eram cu sufletul la gură, am fost acceptată la cel mai bun profil, electromecanic locomotivă. Au urmat patru ani de navetă, unde zilnic mergeam câteva ore bune cu trenul. La început – primii trei ani, de la Băbeni, apoi de la Vâlcea, la Piatra Olt, unde mergeam câțiva kilometri pe jos, indiferent de vremea de afară.

Imi amintesc cu groază și acum ce friguri am tras așteptând autobuzul care aproape că nu venea și apoi, cum înghețam în tren până la școală. Nu știau profesorii ce să facă mai întâi când intram în clasă. Să mă așeze în bancă sau să mă pună cu mâinile pe calorifer ca să mi se dezghețe.

Așa au trecut patru ani, unde am terminat Liceul printre cei mai buni, cu note mari, convinsă fiind că niciodată nu voi conduce o locomotivă. Acum mă gândesc că nimic nu este întâmplător, nu am ajuns să conduc un tren, decât în practică, dar am ajuns să conduc o Instituție, creată de mine și câteva publicații, care în decursul celor peste 25 de ani de jurnalism și-au pus amprenta pe toți.

Am lângă mine o echipă extraordinară de frumoasă, care este nemaipomenită de fidelă și care fac ceea ce fac din suflet, fără nicio pretenție financiară, așa cum și eu o fac, voluntar.

Spuneam cândva că atunci când oamenii sînt de lângă tine sînt plătiți, stau automat, dar când acești oameni sînt lângă tine pentru că le face plăcere, este imposibil să nu iasă lucru bun. Le mulțumesc pe această cale pentru tot.

Apoi, adaug zecii de voluntari care sînt în cadrul centrului cultural și care atunci când este nevoie, mereu sar în ajutorul semenilor lor. Chiar dacă e vorba de cursuri de limba germană sau română, cursuri de dansuri sau consultanțe, aceștia sînt zilnic la datorie. Unii fac săptămânal drumuri lungi, de câteva sute de kilometri ca să ajungă la centru. Tuturor, nu am cuvinte de mulțumire și mă rog ca bunul Dumnezeu să le dea sănătate.

Dragi cititori, anul acesta, în luna martie, după jumătatea lunii, vom găzdui iarăși consulatul românesc din München, la Nürnberg. Se fac demersurile necesare pentru acest lucru și vă vom informa în timp util când vor fi din nou aici. Urmăriți pagina noastră de FB a Centrului Cultural româno-german DUMITRU DORIN PRUNARIU din Nürnberg și acolo veți primi informațiile necesare.

Să ne reușim și revedem cu bine!

Ionela van Rees-Zota

ȘCOALA DE LIMBA ROMÂNĂ- NÜRNBERG

Vineri de la 14:30 și / sau Sâmbăta de la 10:00

Pentru adulți și copii

Înscrieri la numărul de telefon: 0160 33 73 128

Participarea gratuită!



Cu sprijinul:



DEPARTAMENTUL PENTRU ROMÂNII DE PRETUTINDENȚI

Simțim, iubim și trăim românește!

„Alelei! amar de mine,
Frăţioare Constantine!
Rele sunt frigurile,
Mai rele-s dragostele!
Frigurile te răcesc,
Dragostele te-ameţesc
Şi te-aprind, te scot din minte
Şi te-ajung cu dor fierbinte.(...)”

Dragoste, Vasile Alecsandri

Rele sau bune, proverbul ne atenţionează „Rău cu rău, dar mai rău fără rău! Românul simte şi trăieşte din plin. Bucurie sau necaz, noi simţim până în „chept” ce bine ne este sau ce pacoste s-a abătut asupra noastră.

În următoarele rânduri vă rog să vă lăsaţi învăluit de iubire şi să aflaţi, poate, şi unele lucruri noi despre Dragobete. Cum iubirea îmbracă diferite forme, am stat de vorbă cu o parte dintre îndrăgostiţii ziarului nostru şi... să vedeţi ce nebulie faimă a ieşit!

Să începem cu-nceputul! Aşa ca şi-n iubire. Îţi cade cu tronc cineva, te îndrăgosteşti la prima vedere, dar tot mai respiri puţin. Sau puţin mai repede.

În calendarul creştin ortodox, 24 februarie este zi de sărbătoare. Ce sărbătoare? Întâia şi a doua aflare a Capului Sf. Ioan Botezătorul. În spaţiul slav, întâlnită sub numele Glavo-Obretenia. Cuvintele slave vechi „dragu-” – drag şi „biti” – a fi (deci a fi drag) au generat denumirea de Dragobete. Această sărbătoare s-a impus pe arii extinse, mai ales în sudul şi sud-vestul României.

Dragobetele este considerat patronul dragostei, al stării de bine, vestitor al primăverii. Iată, aşadar, că nu doar ghiocelul este vestitorul primăverii, ci şi Dragobetele, cunoscut şi ca fiul Babei Dochia.

Despre tradiţiile şi obiceiurile de Dragobete găsim foarte multe informaţii pe internet. În redactarea acestui material m-a ajutat studiu întâlnit pe site-ul <https://folclor-romanesc.ro/dragobete-obiceiuri-si-traditii/>.

Conform acestuia, „în dimineaţa zilei lui Dragobete, înveşmântaţi în straie de sărbătoare, flăcăii şi fetele se întâlneau în centrul satului sau în faţa bisericii. Dacă vremea era urâtă, se strângeau în casa unuia dintre ei, unde se ţineau de jocuri şi de poveşti. Însă, dacă vremea era prielnică, porneau în cete, cântând, către pădure sau prin luncile din apropiere, unde băieţii adunau lemne pentru foc, iar fetele culegeau ghiocci, violete şi tămâioasă, flori de primăvară şi plante miraculoase, pe care le păstrau la icoane, fiind folosite apoi la descântece de dragoste. Aduanaţi în jurul focurilor aprinse, flăcăii şi fetele stăteau de vorbă.

În unele zone, exista obiceiul ca fetele mari să strângă apă din omătul netopit sau de pe florile de fragi. Această apă, despre care se spunea că e „născută din surăşul zânelor” (‘apa zânelor’), era păstrată cu grijă, existând credinţa că avea proprietăţi magice: făcea fetele mai frumoase şi mai dragăstoase. Dacă de Dragobete nu erau zăpadă şi fragi, fetele adunau apă de ploaie sau luau apă de izvor pentru spălatul părului.

În Mehedinţi, exista obiceiul numit “zburătorit”, potrivit căruia, la prânz, fetele se întorceau în fugă spre sat. Fiecare flăcău urmărea fata care îi era dragă. Dacă băiatul era iute de picior şi o ajungea, iar fata îl plăcea, goana se sfârşea cu un sărut în văzul tuturor. Acest sărut simboliza logodna celor doi tineri, pentru cel puţin un an de zile. Nu de puţine ori, aceste logodne ludice precedau logodnele adevărate, Dragobetele fiind un prilej pentru comunitate pentru a afla ce

nunţi se mai pregătesc pentru toamnă.

Considerat ca fiind patronul dragostei, al bunei dispoziţii, deschizător al primăverii şi fiu al Babei Dochia, Dragobetele este întâmpinat cu flori. Tradiţia spune că fetele şi femeile care nu au fost sărutate în această zi vor fi singure tot anul. De aceea, menirea Dragobetelui este de a le găsi şi a le săruta chiar şi pe acele feţe care nu sunt frumoase.

Tradiţii şi obiceiuri de Dragobete

În dimineaţa de Dragobete, la ţară, fetele se îmbracă frumos şi pornesc prin văi şi lunci, culegând primele flori ale primăverii. Tu poţi cumpăra brânduşe, violete sau ghiocci pe care să îi agăţi la icoane. Se spune că acest simplu gest te va păstra tânără şi va înlătura invidia şi gândurile rele îndreptate asupra ta. Florile uscate se aruncă pe o apă curgătoare în ziua de Sânziene, ca toate relele să plece la vale odată cu ele. Dacă, întâmplător, se nimerea să găsească şi fragi înfloriţi, florile acestora erau adunate în buchete ce se puneau, mai apoi, în lăutoarea fetelor.

Tot de Dragobete, tinerii îmbrăcaţi în straie de sărbătoare culeg ghiocci pentru că, după tradiţie, câţi ghiocci aduci acasă, atâţia pui de cloşcă vei avea în ogradă în timpul anului.

Dacă eşti împreună cu cel pe care îl iubeşti în ziua de Dragobete, fie şi pentru câteva clipe, vei fi împreună tot anul. Dacă eşti singură şi el este cel la care visezi, vorbeşte-i în această zi şi i se vor deschide ochii în privinţa ta. Cine vede pupăza în ziua de Dragobete va avea noroc tot anul. De asemenea, dacă vezi o pereche de păsări, vei fi iubită mereu – se ştie că multe specii de păsări îşi aleg perechea în această perioadă. În dimineaţa zilei de Dragobete fetele şi femeile tinere strângeau zăpadă proaspătă, o topeau şi se spălau cu apa astfel obţinută pe cap, crezând că vor avea părul şi tenul plăcute admiratorilor. Se credea, că e semn rău, dacă o fată sau un băiat nu întâlneau la Dragobete măcar un reprezentant al sexului opus, se zicea că nu vor fi iubiţi, iar dacă o fată ieşea cu un băiat şi nu se sărutau, se credea despre ei că nu se vor mai iubi în acel an, că doar nu degeaba se spunea că „Dragobetele sărută fetele”. În popor se spune că tinerii în această zi trebuie să bea ceai din crenguţe de vişin şi să mănânce turtă cu sulfă sau trăsniţe (din seminţe de cîneapă pisate) ca să aibă parte de dragoste în timpul anului. Deşi este o sărbătoare rurală la origini, Dragobetele a fost adus la oraş după ce Valentine's Day a fost importat din America.”

Iată cum se simte iubirea din România, ţara noastră de suflet, până în patria adoptativă:

Carmen Moraru, Jurnalist, Referent cultural, Asociaţia Nevăzătorilor Botoşani „dragobetele, mai mult firesc şi mai puţin comercial!”



Dragobete... Un flăcău năvalnic, care sărută fetele... Evident, unul de pe meleagurile noastre, care i-a pus piedică, în ultimii ani, occidentalului Valentine! În primă fază, am vrut să scriu că autohtonul Dragobete l-a depăşit, la sprint, pe Valentine, dar am realizat că nu a fost aşa. Ne-am dorit să aducem în prim plan tradiţiile româneşti, dar ne-a reuşit doar pe alocuri...

În realitate, şi pe 14 şi pe 24 februarie vând inimioare şi ursuleţi de pluş, se oferă trandafiri şi fel de fel de simboluri ale iubirii... Ce ar avea Dragobetele, în plus? Poate mai mult „firesc” şi mai puţin „comercial”!

Îmi aduc aminte, acum câţiva ani, „un Dragobete” celebrat de nevăzătorii botoşăneni... În urma tragerii la sorţi, s-au format cupluri ad-hoc, ce şi-au făcut declaraţii de dragoste... Erau oameni de vârstă a doua, a treia, care uitaseră demult de fiorul ce le însufleţise inima în tinereţe... S-au fâstăcit, şi-au căutat şi găsit cuvintele, iar domni au sărutat, galant, mâinile doamnelor...

În alt an, am decretat un puşti nevăzător drept Dragobete! I-am dat un coş cu ghiocci şi l-am plimbat prin faţa doamnelor şi domnişoarelor prezente. Acesta le spunea, spăşit, că el n-a vrut să fie Dragobete! Dar a rămas drept messengerul iubirii, imortalizat în imagini şi filmuleţe...

Primul Dragobete botoşănean a fost tot creaţia mea. În 2002, am convins un licean să-l întruşipeze. A purtat costum naţional, el şi un alai de Dragobete. A oferit flori trecătorilor, i-a invitat să se sărute, a zămbit în stânga şi în dreapta, spre surpriza concitadinilor de toate vârstele.

Erau alte vremuri, puteam imagina şi transpune în practică mici evenimente care să-i întoarcă pe semenii noştri cu faţa spre propriile sentimente, ce păreau pierdute. Acum, în 2022, mai mult ca sigur mulţi vor trăi Sărbătorile iubirii, acasă, departe de ochii lumii, că de, e Pandemie! Cine ştie, poate e mai bine aşa!

Cosmin, moderator Salut Europa Tv Youtube, Germania



Timpul ne-a demonstrat că până şi inimile marilor viteji, au fost îmblânzite şi înduioşate de sentimentul iubirii...

De la grija şi dragostea pentru părinţi, la focul iubirii şi al pasiunii pentru o femeie, de la munca şi hobby-urile făcute din plăcere şi cu pasiune, până la a oferi ajutor fără sa te aştepţi să primeşti ceva în schimb cum de altfel fac eu, oferind informaţii despre viaţa şi integrarea în Germania românilor de aici, tot dragoste, devotament şi pasiune este.

Alina Sutu, Coach, autor



Noi nu le sărbătorim în mod deosebit. Cred că atunci când este iubire nu e nevoie de o zi specială pentru asta. Fiecare zi este despre bucuria de a fi o familie frumoasă şi recunoştinţa că SUNTEM!

Dancă Bianca Loredana, Irlanda, studentă Asistenţă socială



Eu şi soţul meu nu suntem fani ai acestei zile, noi credem că iubirea trebuie sărbătorită în fiecare zi.

În acest an, ca şi acum 3 ani, întâmplarea face ca în ziua de Dragobete/ Valentine's day să mergem să facem cunoştinţa cu noul membru al familiei noastre (mergem la spital la prima ecografie). Cred că e cel mai minunat mod de a sărbători această zi. La capitolul cadouri nu ne stăpânim prea tare, eu pregătesc ceva dulce iar soţul îmi aduce flori, gest pe care îl face mai mereu, fără a fi nevoie de o astfel de sărbătoare.

Cât despre iubirea dintre noi, el mă ştie de când eram la grădiniţă, mi-a fost animator în cadrul activităţilor de la biserică, el fiind cu 8 ani mai mare ca mine. Am început să ne întâlnim când aveam eu 15 ani şi de atunci formăm un cuplu minunat. Nu cred că există bărbat mai grijuliu, atent, înţelegător şi iubitor (pentru mine el e special şi sunt sigură ca şi el crede la fel despre mine- îmi spune tot timpul cât de mult mă iubeşte şi apreciază).

În Irlanda, Valentine's Day e foarte “în vogă”, pe stradă vezi tot felul de decoraţiuni, tarabe cu flori şi cadouri. Unde lucrez eu, se organizează o tombolă la care au voie să participe doar cuplurile, iar pentru a atrage cât mai multă lume va veni o formaţie live. Va fi mare nebulie!

Iubirea trebuie sărbătorită în fiecare zi!

Faceţi în aşa fel încât persoana de lângă voi să se simtă unică şi specială mereu, cred că asta e secretul unei relaţii/căsnicii de succes.

Oana-Roxana Gherasim (va urma)

Un salut călduros pentru toate îngrijitoarele de pretutindeni!

Atât în viața virtuală, cât și în cea reală avem parte zilnic de foarte multe lucruri negative, de ură strigată pe rețelele de socializare și nu numai, de frustrări, violență verbală (mai ales în această branșă). În vremuri grele și oameni tot mai reci și duri, avem nevoie să ne "alimentăm" sufletul și cu lucruri pozitive. De aceea lansăm de azi, "Rubrica îngrijitoarelor mulțumite de pretutindeni". Haideți să promovăm și lucrurile frumoase din această branșă, nu doar cele urâte! Haideți să schimbăm ÎMPREUNĂ "culorile" acestei branșe.

Story time:

Începem seria de povești și îngrijitoare pentru suflet. Azi vă fac cunoștință cu dna. Ana Mocanu, o doamnă care este alături de noi (cei de la Tilda Daheim- Alex și Emilia Georgiu) de 3 ani zile. Vă mulțumim pentru cuvintele

frumoase și pentru profesionalism!

Să o citim:

"În 15 martie am 3 ani de când lucrez cu voi. E bine că mai arătați și partea bună a acestei meserii. Ne-am săturat de ura de pe internet. Să mai vedem și lucruri frumoase din care avem ce învăța. Meserie de îngrijitoare nu este ușoară, dar niciodată nu aș putea să o fac fără suflet. Sunt foarte mulțumită de voi ca și oameni și colaboratori. A contat și contează mult că putem sta deschis de vorbă indiferent ce ar fi. Înțelegerea a fost pe toate părțile implicate, atunci când a fost cazul. Sunt în branșă asta de aproape 8 ani, am lucrat și pe bani mai puțini și pe bani mai mulți, acum am 87 de euro pe zi și drumuri la o bătrână. Fetelor, încercați să vă priviți bunicii sau părinții prin ochii pacienților voștri. Încercați din când în când să vă puneți în locul lor. Sunt



oameni bolnavi și majoritatea dintre ei suferă de boli cumplite ca demența și Alzheimer-ul. Încercați să faceți rai din ce aveți și atunci când nu este chimie cu familia sau pacientul, stați de vorba cu colaboratorii voștri și

explicați frumos că vreți să schimbați locul. TOȚI SUNTEM OAMENI! Fiți mai buni! Mă declar o îngrijitoare mulțumită. Vă mulțumesc mult și vă apreciez!"

Vreau să mulțumesc doamnei Ionela Van Rees

Zota pentru sprijinul acordat în acest proiect de suflet, pentru că ne dă ocazia să ne facem auziți, să ajungem în casele și inimile dumneavoastră și cu lucruri frumoase și pozitive.

Latcu Emilia

Ați primit o citație de la poliție!

Un caz tot mai des întâlnit și, pentru că tot mai mulți compatrioți nu știu cum să procedeze, o să încerc să comasez puțină informație.

Sunteți suspect și ați primit o citație de la poliție?

Atunci știți cel puțin că în acest moment se efectuează o investigație împotriva dumneavoastră. Chiar dacă aveți în cap o mie de întrebări: "De ce sunt anchetat? Ce au împotriva mea? Ce știu despre mine? Cine a depus mărturie împotriva mea? Ce pedeapsă mă așteaptă?"

Cu siguranță ar trebui să rămâneți calm!

Cea mai mare greșală pe care o puteți face acum este să vă lăsați surprinși și să vă prezentați la interviu. Indiferent cât de vicleni credeți că sunteți, greșelile pe care le faceți în această etapă a procedurii sunt ireparabile. În poliție, aveți de-a face cu profesioniști care sunt instruiți să vă demonstreze presupusa infracțiune.

În timp ce sunteți entuziasmați pentru că sperați să puteți clarifica rapid problema și vi se pare interesantă citația, deoarece nu ați pus niciodată piciorul într-o secție de poliție, poliția găsește rapid faptul că sunteți nervos și prin urmare suspect. Aceasta este o primă impresie. Mai repede decât să vă dați seama, ofițerul de poliție a scos de la dvs. primele informații despre această problemă, punându-vă întrebări provocatoare, chiar dacă ați fost atât de

hotărât să nu spuneți nimic.

Și tot acest stres pentru ce? Pentru nimic! Pentru că un lucru este sigur: întrebările pe care le aveți de fapt nu vor primi răspuns, nu veți afla cine sau de ce v-a incriminat în detaliu și nici rezultatele anterioare ale anchetei nu vă vor fi puse pe masă!

Nu puteți decât să pierdeți!

Și un lucru este încă sigur: după interogatoriu, nu veți primi nicio confirmare și cu siguranță, nicio hârtie care să spună că totul va fi bine pentru dvs. acum. Procedurile continuă cu interogatoriul dumneavoastră: dosarul va fi la un moment dat pe masa procurorului, care va decide apoi dacă va fi introdus în instanță.

Deci, ce fac dacă sunt citat?

Dacă ați primit o citație scrisă sau dacă poliția se află la ușa / locul de muncă:

Sună-ți avocatul!

El o să contacteze poliția și îi va informa că, la sfatul lui, nu veți furniza nicio informație cu privire la această chestiune până la o notificare ulterioară. Apoi o să ceară să studieze dosarul. Fără declarația dvs. valoroasă pt ei, procedura merge apoi la parchet, de unde i se oferă avocatului dvs acces la dosar. După care aveți ocazia să vă uitați împreună peste dosar și să decideți tot

împreună ce este de făcut mai departe.

Nu trebuie să mă prezint la o somație a poliției?

Nu! Chiar dacă cuvântul „citație” sugerează că trebuie să vă prezentați. Ca suspect în cadrul procedurilor penale, ai dreptul să taci.

Cum anulez întâlnirea cu poliția?

În nici un fel. Acest lucru îl face avocatul dumneavoastră și poate solicita inspecția dosarului în același timp. În niciun caz nu trebuie să sunați ofițerul de poliție și să anunțați că nu vă veți prezenta. Din nou, nu vă puteți aștepta la un lucru benefic pt dvs. Dimpotrivă: am văzut numeroase proceduri în care acuzatul a răspuns la telefon la cele mai importante întrebări ale ofițerului de poliție și atunci o simplă anulare a unei întâlniri prin telefon se transformă într-un șir lung de investigații.

Același lucru vă sfătuiesc și este valabil și pentru o anulare prin fax sau scrisoare. Este mai bine să nu furnizați nici o informație înainte de a ști de ce sunteți acuzat.

Ce se întâmplă dacă nu vă prezentați cu toate că aveți o citație?

Nimic. Poliția investighează în continuare, dar fără informațiile dvs. Uneori, dacă nu răspundeți la o chemare



a poliției, ofițerii vor veni să vă vadă acasă sau la serviciu. Din experiență puteți evita o astfel de vizită neașteptată dacă sunteți reprezentat de un avocat și ei știu de existența acestuia.

Orice se întâmplă, nu uitați un lucru: Tăcerea este de aur! Nu spuneți nimic, stați liniștiți și sunați-vă avocatul!!!

P.S. Nu uitați de calitate de cetățean al UE, prin care aveți dreptul de a utiliza oricare dintre cele 24 de limbi oficiale pentru a contacta instituțiile statului, iar acestea au obligația de a vă răspunde în aceeași limbă!

Mit freundlichen Grüßen
Alexandra-G Chiribes
Vorsitzende - Fii responsabil-
Verantwortlich sein e.V. Kreis
Gütersloh

Handy: 01766/041 62 53

Facebook:

<https://www.facebook.com/verantwortlichsein>

ichsein

E.mail:

verantwortlichsein@yahoo.com

Site: <https://verantwortlichsein.de>

O viață în autoportret

Roxana Gherasim: Haideți să le spunem cititorilor ziarului nostru cine este „vocea” care a acceptat să ne împărtășească momente din viața sa

Ion Neamțu: Vă mulțumesc și eu pentru această oportunitate! Mă numesc Neamțu Ion, m-am născut într-un an greu din punct de vedere istoric și social, anul 1940. Anul acesta, pe 23.01. m-am bucurat de aniversarea celui de-al 82-lea an. Sunt pensionar cu o activitate de peste 40 ani ca profesor de Educație Artistică-Plastică.

R.G.: Înseamnă că sunteți o enciclopedie de povești reale de viață, așa încât va fi frumos, dar deloc ușor, să continuăm discuția. Ne spuneți câteva cuvinte despre copilăria și adolescența dvs?

I.N.: Da, nu este ușor să-mi amintesc despre ceea ce a caracterizat anul nașterii mele, dar nici cei care au urmat. Însă prin ceea ce voi relata, sper să încurajez cititorii ziarului „Vocea ta” să nu se dea niciodată bătăuș, oricâte imperii le-ar sta în cale.

Tatăl meu a plecat în Veșnicie când aveam doar 2 ani, mama mai tarziu cu doar 4 ani. Am rămas cu cei trei frați, doi dintre ei întemeind și familii, 1 frate fiind înfiat de o familie, iar eu ducându-mă în orfelinat. Nu am avut probleme de acomodare, desi am fost purtat prin 7 case de copii. În ultima, cea de la Șendriceni, județul Botoșani, mi-am descoperit talentul de a picta.

R.G.: Cum a fost acest moment al descoperirii vocației dvs?

I.N.: A fost frumos! Urmasul școala gimnazială și în paralel frecventam cursurile de Artă Plastică de la Casa Pionierilor, cunoscută sub acest nume, în acea vreme.

R.G.: Întorcându-ne în perioada adolescenței, cum ați reușit, fără sprijin consistent, să deveniți student al Facultății de Arte Plastice București?

I.N.: Atâta timp cât îți dorești ceva cu adevărat, Dumnezeu te ajută. Așa a fost și în cazul meu. Doar Dumnezeu nu m-a părăsit nicio secundă în acele momente, dar nici în cele ce au urmat. Am reușit cu bursă, rămânând în continuare asistat al aceleași case de Copii din Botoșani.

R.G.: Dacă tot am ajuns în perioada studenției, cu siguranță ați simțit fiorii iubirii, sau?

I.N.: (Zâmbește) Da, da. Am cunoscut strunele iubirii!

M-am căsătorit cu o prietenă din anii de liceu. (Zâmbește) Pe ea am ales-o. Ulterior a fost absolventă a facultății de Istorie-Geografie, profesând până la pensie. Am fost 51 de ani căsătoriți, apoi a strâns-o Bunul Dumnezeu, după o boală incurabilă.

R.G.: Ce a stat la baza căsniciei de 51 de ani? În ziua de azi din ce în ce mai multe cupluri se despart.

I.N.: Dragostea, încrederea, sprijinul reciproc, profesiile asemănătoare, discuțiile în contradictoriu, dar constructive și firele noastre doar pe alocuri diferite. Toate acestea și multe altele ne-au sprijinit să fim împreună atâția ani. Nu în ultimul rând, copiii noștri, oglinda sufletelor noastre au fost motorul vieții noastre. Când erau mici, îi luam când eu, când soția cu noi la școală. De aici și dorința fetei, poate, de a ne urma în meserie.

R.G.: Cum era școala altădată?

I.N.: Nu avea dotările de azi, dar era dotată. Cu siguranță înțelegeți unde vreau să ajung. Există respect față de profesor, colaborare părinte-școală. Eu vreau să cred că am fost înainte de orice om, un frate, un tată pentru fiecare elev care a avut nevoie de mine nu doar spre a-i purta pensonul. Am organizat tabere școlare. Ce frumos a fost! Cu siguranță unii dintre cititorii dv știu acum despre ce vorbesc: se forma trenul vacanței, multe vagoane, din toate județele.

Eram mereu „șeful de trib”.

R.G.: Ce înseamnă „șeful de trib”? (de data aceasta m-a făcut să râd). Ne povestiți o întâmplare care vă trezește amintiri dintr-o tabără școlară?

I.N.: Șef de trib? Păi eu însoțeam controlorul de tren să verifice fiecare copil în parte. Biletele erau la mine. Îmi plăcea! Apoi, ajungând în tabără, organizam pe județe cazarea și controlul copiilor. Eram contolați de păduchi și de râie. Abia după aceea se duceau organizat spre locul de cazare.

Cât despre amintiri și întâmplări, îmi este greu să mă opresc doar la una. Însă am să vă spun că acum retrăiesc momentul de la Sulina, când soția era însărcinată și fiica noastră se „zbătea” în burtica mamei sale și se părea că asculta cântecele păsărilor din rezervația naturală, Letea. Fetele din grup o ajutau pe soția mea, având deja o sarcină avansată, să ajungă la vaporul de croazieră.

R.G.: Ce mesaj transmiteți foștilor elevi care acum citesc aceste gânduri ale dv?

I.N.: Foștii mei elevi sunt oamenii maturi de astăzi. Primesc telefoane sau mesaje de la unii dintre ei. Pe cei care nu mă mai sună, nu sunt supărat. Sunt convins că și aceștia povestesc copiilor și nepoților despre NOI și despre frumoase momente ale care au contribuit în devenirea lor. Mi-aș dori să cred în



continuare în buna influență pe care am avut-o, dar și în sprijinul lor. Pot spune că un cadru didactic crește doar lângă sufletele pe care le formează.

R.G.: Printre zecile de expoziții la care ați participat de-a lungul timpului, știu că v-ați remarcat și prin picturile în miniatură în interiorul cutiilor de chibrituri. De unde acest gând de a da viață unei cutiute?

I.N.: Așa este. Am participat la multe expoziții personale și de grup, iar parte din lucrările mele se află fie la colecționari din străinătate, fie la prieteni pe care mi i-am făcut aici în Germania, de când locuiesc la fiica și ginerele meu.

Îmi place să pictez în diverse tehnici, în mod deosebit toamnele și iernile cu ger și soare sunt printre preferatele mele. Viața se ascunde în orice colțisor, poți crea frumosul sau poți da viață, așa cum spuneți dv chiar și cutiilor de chibrite. Nu-mi amintesc să fi fost un moment aparte când m-am apucat de pictat în interiorul acestor cutiute. Însă îmi amintesc ce îmi spunea deseori soția mea: „Hai, Nelu! Iar cu jucăriile tale?” Era forma ei unică de a mă încuraja.

R.G.: Se pare că nu v-ați oprit nici acum din pictat și nici din scris. Ne-ați spus că lucrați la cea de-a doua carte, dedicată activității dv didactice. Despre cartea care a văzut deja lumina tiparului, acum 2 ani, ce ne puteți spune?

I.N.: „Destin” este povestea vieții mele, de la naștere până în prezent. Este povestea unui destin, dar poate fi și povestea altcuiva, pentru că viața e făcută din bune și rele și eu știu că nu am fost singurul care am suferit. Mi-aș dori ca ale mele cuvinte să fie un imbold pentru cei aflați în diferite dificultăți, de a se

ridica. Prin muncă și perseverență îți poți schimba parcursul vieții.

R.G.: Ne-ați spus că locuiți la fiica și ginerele dvs. Nu vă întreb dacă vă este dor de România, vă întreb doar cum regăsiți locurile în care v-ați născut, atunci când mergeți acasă.

I.N.: (Oftează) Frumosele clipe și visuri trăite aparțin numai României. Locuiesc de mai bine de 6 ani peste hotare, dar dorul de România nu mi-l poate lua nimeni. Aici totul este frumos, locuri minunate de vizitat, dar... lumea e rece... Tresar la slujbele duminicale când aud grai românesc. Acolo, la biserica, mă simt aproape de țară. Mi-e dor de vecinii și cunoștințele care mi-au mai rămas, mi-e dor de prietenii mei cu care joc șah mereu când merg acasă.

R.G.: Un artist este un om sensibil. Ne-ați dovedit acest lucru și prin cuvintele de până acum. Cum v-ați păstrat această sensibilitate, având în vedere agitația cotidiană?

I.N.: Agitația cotidiană ne afectează pe toți, cu atât mai mult dacă am cunoscut și alte vremuri, care, desi nu au fost ușoare, totuși era mai multă calmitate. Acum poate că fiecare este pentru interesul propriu și își vede prea mult doar de propria uliță, să zic așa. Nu ar fi un aspect negativ dacă prin acesta nu ar exista îndepărtarea dintre oameni. Trăiesc însă cu speranța că odată cu trecerea Pandemiei Covid 19, lucrurile vor reintra în normal.

R.G.: Un mesaj, la final, pentru cititorii ziarului nostru, va rugăm

I.N.: Trăiți și bucurați-vă de viață! Munciți și fiți onest! Credeți în dv și visurile vi se vor îndeplini! Mergeți în România cât de des se poate, vizitați-vă părinții, familia și prietenii cât îi mai aveți.

Oana-Roxana Gherasim



Modificări/schimbări, începând din luna februarie 2022

Declarația fiscală – Steuererklärung

Dacă aveți declarația de impozit întocmită pentru 2020 de către o asociație de asistență fiscală sau de un consilier fiscal, până în mai 2022 trebuie depusă la Finanzamt, adică la registratura organului fiscal competent. Pentru anul fiscal 2021, termenul limită este 1 august 2022.

În cazul în care apelați la ajutorul unui consilier fiscal sau al unei asociații de ajutor pentru impozitul pe venit, termenul de depunere se prelungește până în ultima zi a lunii februarie a anului următor. Pentru anul 2021, data limită este 28 februarie 2023.

Dacă nu respectați termenul limită, trebuie să vă așteptați la sancțiuni. Printre posibilele penalități se numără o suprataxă de întârziere, o penalitate de plată, o evaluare fiscală și dobânzi.

Modificări ale certificatului de vaccinare începând cu 1 februarie

Se pregătesc schimbări importante în ceea ce privește certificatul digital de vaccinare.

De la 1 februarie, acesta nu va mai fi valabil un an, ci doar 9 luni. Perioada începe cu data celei de-a doua vaccinări.

Persoanele care au fost vaccinate cu doza Booster sunt scutite de această modificare.

Pentru călătorii și alte activități care sunt posibile doar cu o vaccinare, certificatul digital de vaccinare va deveni și mai important în 2022. Spre deosebire de certificatul de vaccinare electronică, certificatul digital de vaccinare este disponibil doar pentru vaccinurile Corona. Are aceeași structură în toată Europa și, prin urmare, este ușor de recunoscut. Codul QR de pe certificatul de vaccinare poate fi utilizat și pentru a verifica starea vaccinării de pe un smartphone.

Modificări ale pachetului de mobilitate

Uniunea Europeană speră că noul pachet UE de mobilitate, care va intra în vigoare la 2 februarie 2022, va duce la o concurență mai echitabilă.

De exemplu, companiile de transport sunt obligate să se raporteze când trimit șoferi în curse. Această notificare trebuie să fie interfațată cu sistemul IMI pentru schimbul de informații pe piața internă. Structura de plată pentru șoferii care călătoresc în traficul transfrontalier va fi adaptată. Conform Pactului de mobilitate al UE, șoferii trebuie să

primească salariul minim aplicabil în țara în care își prestează serviciile.

Călătoriile de tranzit și transporturile bilaterale către și dinspre Polonia sunt excluse din prezentul regulament.

Din februarie există obligația:

- de a returna transportatorul (vehiculul) la bază după cel târziu opt săptămâni.
- de a înregistra trecerile frontierei în tahograful digital.

Transportatorii trebuie să știe că, dacă tahograful digital nu înregistrează automat informațiile la punctele de trecere a frontierei, această operațiune trebuie făcută manual de către șoferi. Aceștia trebuie să noteze ora trecerii graniței cât mai aproape de momentul efectiv al trecerii de punctul de control.

Pachetul de mobilitate al UE prevede limitarea operațiunilor de cabotaj la 3 într-o perioadă de 7 zile. După această perioadă, camionul nu poate intra în țara respectivă timp de 4 zile.

*Notă

Cabotaj

Sunt servicii de transport efectuate de transportatori nerezidenți care, cu ocazia unei deplasări internaționale, se află într-o țară-gazdă și care, pentru a nu se întoarce fără încărcătură, efectuează un



nou transport în țara respectivă, înainte de a ajunge la frontieră.

4. Mai multă siguranță atunci când faceți cumpărături online cu un card de credit

De la jumătatea lunii ianuarie 2021, autentificarea puternică a clienților (SCA) a intrat în vigoare pentru plățile online cu cardul de credit pentru bunuri în valoare de peste 250 de euro.

Plata online trebuie confirmată printr-un TAN (număr de tranzacție), o parolă sau o amprentă digitală sau o recunoaștere facială transmisă prin intermediul unui smartphone. Listele TAN pe suport de hârtie folosite încă de unele bănci nu mai sunt permise.

Începând cu 15 februarie, va fi creată o mai mare siguranță prin impunerea unei identificări cu doi factori pentru sumele de 150 de euro sau mai mult.

Primă de formare

Firmele care își mențin sau chiar își măresc numărul de locuri de formare în ciuda pandemiei Corona pot solicita o subvenție unică sub forma unei prime de formare.

Condiția prealabilă este ca firmele să fie afectate de o scădere a cifrei de afaceri sau de reducerea timpului de lucru.

Pentru stagiile de ucenicie care încep între 1 iunie 2021 și 15 februarie 2022, întreprinderile vor primi o primă de formare de 4 000 de euro pe contract de ucenicie sau de 6 000 de euro pe contract dacă se creează locuri de ucenicie suplimentare (prima de formare plus).

Cererea trebuie depusă la Agenția pentru ocuparea forței de muncă (Agentur für Arbeit) în termen de cel mult 3 luni de la încheierea cu succes a perioadei de probă.

Laura Cozma

Autografe iconice, la București, în licitație: Metalica, Billy Idol, Brad Pitt sau Mr. Bean



Autografe celebre și semnături rare ale unor mari personalități din industria muzicală și cinematografică internațională, în momente-cheie, au ajuns în premieră la București și sunt scoase la licitație marți, 15 februarie, în cadrul Licității de Cărți, Manuscrise și Autografe. Valoarea semnăturilor celebre este dată de numele figurilor iconice și momentul surprins în fotografie, raritatea piesei, condiția în care se află, dar și certificatul de autenticitate – calități îndeplinite de piesele care se scot la licitație pe 15 februarie.

Una dintre cele mai impresionante piese din colecția de autografe este fotografia care îl ilustrează pe James Hetfield, solistul trupei Metalica. Piesa care poartă semnătura olografă a muzicianului are prețul de pornire de doar 200 de euro și este însoțită de

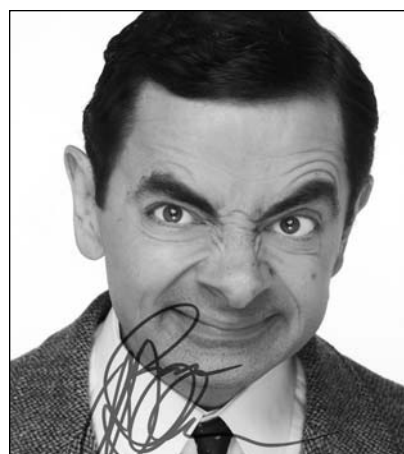
certificatul de autenticitate. Tot pentru prețul de pornire de 200 de euro se va scoate la licitație și fotografia semnată olograf de Anthony Kiedis, solistul formației rock Red Hot Chili Peppers. Seria autografelor este continuată de artistul englez Billy Idol, care semnează fotografia însoțită de certificatul de autenticitate ce se va scoate pentru 100 de euro preț de pornire la licitație pe 15 februarie.



Actorul Rowan Atkinson în rolul lui Mr. Bean sau Arnold Schwarzenegger în filmul „Terminator 2” semnează fotografii ce au prețuri de pornire de 200 de euro în Licităția de Cărți, Manuscrise și Autografe, organizată de Artmark. Continuă seria autografelor de la Hollywood: Brad Pitt din pelicula „Ad Astra” și Morgan Freeman din filmul

„Închisoarea Îngerilor” – fotografiile semnate olograf de aceștia se vor putea cumpăra de la un preț de pornire de doar 150 de euro fiecare. De la același preț de pornire va începe și licitarea fotografiei semnată de Hugh Hefner, fondatorul Playboy, care este însoțită de certificatul de autenticitate.

Completează colecția de autografe și felicitările prezidențiale de la Casa Albă, care poartă semnătura olografă a politicianilor. Pentru prețul de 100 de euro este scoasă la licitație felicitarea trimisă de soții George W. și Laura Bush cu ocazia sărbătorilor de iarnă din 2004. Piesa este semnată olograf de soții Bush. O altă felicitare trimisă cu ocazia Anului Nou de către soții Bill și Hillary



Clinton, în 1995, va putea fi cumpărată de la un preț de pornire de 50 de euro.

Între cele aproximativ 200 de piese de colecție, bibliofilii pot găsi și o selecție specială de manuscrise și cărți rare care poartă semnătura unor scriitori români și universali celebri, precum Mircea Eliade, Emil Cioran, Constantin Noica, Liviu Rebreanu, Mihail Sadoveanu, dar și Umberto Eco sau Waldorf Astor.

Colecția de carte rară, manuscrise și autografe semnate olograf poate fi vizitată la Palatul Cesianu-Racoviță, până marți, 15 februarie. Până atunci, pentru piesele de colecție pot fi plasate oferte scrise online sau fizic la sediul Artmark din str. C.A. Rosetti nr. 5, și licitate în ziua evenimentului, folosind cont online deschis pe artmark.ro.

PĂLTINIȘ

Cea mai veche stațiune montană din România!

Plasat la cea mai mare altitudine din țară (1442m), Păltinișul este o opțiune interesantă pentru un weekend prelungit destinat sporturilor de iarnă.

Situată pe coasta de nord-est a munților Cindrel din Carpații Meridionali, în mijlocul unei păduri de conifere, la 32 km SV de Sibiu, stațiunea Păltiniș a fost întemeiată de Societatea Carpatină Ardeleană a Turistilor – SKV (Siebenbürgischer Karpaten-

verein) în 1894, fiind cea mai veche stațiune montană din România.

Plasat la cea mai mare altitudine din țară (1442m), Păltinișul este o opțiune interesantă pentru un weekend prelungit destinat sporturilor de iarnă sau plimbărilor prin rezervația Izerele Cindrelului la faimoasele lacuri glaciare. Odată ajuns la Păltiniș, nu ai cum să te plictisești. Poți să schiezi, să urci crestele împădurite din apropiere pe

trasee accesibile sau doar să admiri panorama care ți se deschide în față. În plus, poți să vizitezi Schitul și Casa memorială Constantin Noica. Fie că stai o zi sau o vacanță întreagă, un lucru este sigur: te vei bucura, te vei simți bine iar Păltinișul îți va rămâne mult timp în inimă.

Sursa:

<https://www.mesageruldesibiu.ro/paltinis-cea-mai-veche-statiune-montana-din-romania>

CU LENEA NU AJUNGI DEPARTE,
Elena Cesar von Sachse

Cristian dormea adânc, deși soarele ce strălucea pe mijlocul cerului arăta că este miezul zilei.

– Nu pot să cred! Ești încă în pat? Nu ți-e rușine? – se revoltă sora lui mai mare, ce intrase ca o vijelie în cameră.

– Nu! – veni într-un târziu răspunsul somnoroșului, care se întoarse pe partea cealaltă, continuându-și somnul.

– Scoală-te! Trebuie să scoatem cartofii până se întoarce mama din piață.

Băiatul – nimic.

Supărată, fetița îl împinse din așternut. Acesta se rostogoli pe podea, dar dormi, netulburat, mai departe.

– Așa ceva nu am mai văzut. Să dormi ca un buștean și să nu-ți pese că alții muncesc. Leneșule!

Fetița privi în dreapta, privi în stânga, gândindu-se ce ar trebui să facă să-l poată pune pe picioare.

În sfârșit, zâmbi încântată de ideea ce-i trecuse prin cap și ieși în mare grabă pe ușă.

Se întoarse cu o găleată cu apă, pe care o azvârli dintr-o singură mișcare peste somnoroș.

Acesta sări în capul oaselor, ca ars, întrebând speriat:

– Ce s-a întâmplat?

– Nimic! M-am gândit să te trimit la scăldat, că numai joaca e de capul tău. Culcă-te la timp și nu alerga cu copiii până cazi pe nas de oboseală. Cu mine ți-ai găsit nașul. Să știi că somnul e pentru odihnă, nu pentru lenevie.

Și ieșind pe ușă, foarte hotărâtă, spuse:

– Hai!

Ud ca un măt și înviorat, Cristian o urmă fără să mai scoată nici un cuvânt.

Când au ajuns în grădina de legume, ea îi arătă rândul din care trebuia să scoată cartofii:

– Ți-am lăsat un coș. E cam târziu pentru cules, dar fă cum crezi că e mai bine – îi spuse sora, după care plecă în treaba ei.

Nemulțumit că trebuie să lucreze, Cristian nu mai luă seama unde călca și strivi tulpinile câtorva plante de cartofi.

În momentul următor cartofii începură să iasă din pământ, sub privirea uimită a băiatului. Se foloseau de rădăcini ca de niște picioare, de frunzele laterale ca de niște mâini, și se apucară să lovească în Cristian cu cartofi, de ziceai că aceștia sunt ghiulele.

– Au, au – striga băiatul, încercând să se ferească de atacul neașteptat.

Întâmplarea nu s-a oprit însă la atât. În doi timpi și trei mișcări, plantele l-au legat ca pe un ghem cu rădăcinile, ajungându-le cu ușurință din urmă când băiatul a încercat să fugă.

Dar cine scapă de pedeapsa unor cartofi revoltați?!

În următoarea clipă Cristian era rostogolit de-a lungul stratului, prin praf și pământ. Abia acum auzi o voce ciudată:

– Să nu mai lovești niciodată vreo plantă din grădină. Să te comporți respectuos, dacă vrei să ai parte de bună înțelegere cu noi. Pricepi?

– Da – răspunse băiatul spășit.

– Și nici să nu ne deranjezi la ora prânzului, când mai moțăm și noi un pic din cauza caniculei.

După o scurtă tăcere, care pentru Cristian păru o veșnicie, vocea continuă:

– Acum poți pleca. Să nu uiți niciodată lecția de azi. Lasă lenea, că nu te duce decât la necazuri. Coșul e plin cu cartofii pe care îi așteaptă mama ta. Vezi că din clipă în clipă va ajunge casă.

Eliberat în sfârșit din strânsoarea rădăcinilor, băiatul o luă la fugă, cărând ditamai coșul cum putea mai bine. Nu prea îi era clar încă dacă visase ori fusese totul aievea.

– Viața fără muncă, e fără rost, plictisitoare, dar și primejdioasă, trase concluzia bunica Anei, desenând următoarea literă.

De m-aș fi iubit

N-am știut. De fapt, mint. N-am putut...fiindcă am iubit. Iubirea pentru el m-a orbit. A fost mai puternică decât viața însăși.

M-am dat iubirii și am greșit. Dar am plătit. Acum zac în întuneric. Și-mi este frig, și sete, și dor. Dor de viață. M-a părăsit și mă doare. Este greu de crezut, dar mă doare.

Mă doare gândul la viața pe care n-am trăit-o. Mă doare iubirea față de propria-mi ființă. Sunt un suflet chinat pe vecie. Și de aici, de dincolo de moarte, mă întreb cum ar fi fost de m-aș fi iubit în primul rândul pe mine, apoi el.

Ar fi fost bine, cred. Acum aș fi scris de mână cu viața, nu cu moartea. Aș fi gustat cu poftă din trăire. Aș fi simțit adierea caldă a vântului de vară, nu greutatea apăsătoare a pământului.

De m-aș fi iubit, aș fi trăit. Dar nu m-am iubit. Am cedat în favoarea lui, celui care mi-a fost călău mai bine de un sfert de secol.

I-am permis să mă calce în picioare, să mă facă una cu pământul. A zdrobit tot din mine...Sunt vinovată. Am acceptat. Mi-a fost rușine. Rușine de semenii mei.

Nu am înțeles că nu simți gustul dulce al trăirii dacă permiți rușinii să-ți amărase sufletul. La lecția aceasta am lipsit, iar viața nu a vrut să mi-o predea din nou. Și nici eu nu am insistat.

Nu mi-a plăcut niciodată să insist. Am crezut că totul mi se va oferi la prima rugămintă. Am fost naivă. Și am pierdut. Mi-am pierdut ființa la jocul de noroc organizat de destin. Am fost un jucător neinspirat. Nu am putut face față iubirii.

Mi s-a părut atât de frumoasă încât am zis că nu mă pot împotrivi ei. Nu i-am văzut masca hidoasă. Și regret. Dar regretele sunt prea târzii. El gustă din viață, eu gust din moarte. Sunt înfrântă și zac.

Aș vrea să urlu. Să scol semenii mei morți din adâncuri. Dar nu am glas. Din mine a rămas doar nimicul.

El are totul. Totul meu. Of... de m-aș fi iubit aș fi gustat și eu din plenitudinea totului. Acum gust din pământ. Și vă spun, are gust amarui, înecăcios.

Așa că...vă dau un sfat...iubiți-vă, apoi iubiți. Nu permiteți nimănui să vă zdrobească ființa. Trăiți. De murit, veți muri...e verdictul implacabil al destinului.

Nu vă grăbiți însă sfârșitul. Sfârșitul nu e asemenea începutului. E doar un infinit lipsit de culoare. E un timp fără clipe.

Doamne...ce aș vrea să simt o clipă!!!! Să pot să-i scuipe în față amarul morții. Să îi văd frica în privire. Aș râde...zău. Tare și cu poftă. Are noroc...din nou. Nu ne vom vedea...

De m-aș fi iubit...acum îi puteam râde în față. Eu trăiesc. Eu sunt totul. Tu ești un nimic.

De m-aș fi iubit...Ce păcat, nu m-am iubit. Pământ sunt acum. Suflet ce își așteaptă mântuirea. Mă întreb...o voi primi? Stau la rând...am timp...eternitatea este infinită

PS: Iubiți-vă cât timpul are clipe!!!!

Irina-Cristina Țenu

Preasfințitul Sofian: "Fiecare dintre noi suntem o realizare a



Dragi cititori, sunt Adriana Tillich și vreau să vă aduc la cunoștință ceea ce poate mulți dintre D-voastră nu știți. În anul 2011, la München s-a pus piatra de temelie a unui așezământ sfânt format din trei clădiri: Catedrală, Mănăstire și Centru comunitar-parohial. Deși lucrările încă nu sunt în totalitate finalizate, totuși, din 15 Aug 2021 slujbele au început a fi făcute la subsolul Catedralei, în așa zisa „Sală a Crucilor”.

După mai mult de 15 ani de zbateri și multă muncă, Preasfințitul Sofian împreună cu mulți oameni credincioși cu suflet mare au reușit să ne facă nouă, românilor, un lăcaș sfânt unde putem intra în Casa Domnului așa cum am fost obișnuiți de mici, unde ne putem ruga, unde putem avea grijă de sufletele noastre uneori grele, apăsate fiind de multe greutăți cu care românii se confruntă în afara granițelor țării. Începând cu dorul de casă, de credință și tradiții până la munca grea, care de multe ori ne face să ne simțim pierduți într-o lume de neînțeles. Pornind de la ideea de a uni comunitatea românească la München și a nu ne pierde credința în Dumnezeu, Preasfințitul Sofian Brașoveanul a început proiectul de a construi acest lăcaș sfânt, unic în Germania având comple-

xitatea ansamblului celor trei clădiri amintite. Construcția fiind efectuată de o firmă românească cu arhitecți români foarte pricepuți, care au gândit și aplicat foarte multe accente moderne, de exemplu, sunetele clopotelor care bat într-un ritm moderat, stârnind simpatia în vecinătate a cetățenilor germani. Este o splendoare să asculți clopotele bătând în ritmul „hora unirii” sau „imnul românesc” sau multe alte ritmuri alese cu mare grijă.

Având curiozitatea de a afla cine este omul care a avut curajul să pornească acest mare proiect, am cerut permisiunea de a pune câteva întrebări chiar Preasfințitului Sofian. Am fost primită chiar în noua Mănăstire de către cele două măicuțe, măicuța Ecaterina și măicuța Stareță Onufria, cu o căldură sufletească de nedescris. Am fost condusă în biroul P.S. unde măicuțele ne-au adus un ceai delicios și ne-au lăsat să vorbim în liniște. În scurt timp am avut în fața mea un copil care muncea foarte mult ajutându-și părinții la treburile gospodărești neavând mult timp să învețe, după care adolescentul care voia să studieze cu orice preț, după care un tânăr care ajunsese să studieze în mai multe țări, mai întâi la Sibiu, câștigând o

bursă a plecat în Elveția, după care a urmat Grecia. Și, în sfârșit, omul de astăzi stabilit în Germania. Un om foarte deștept, foarte învățat, stabil și puternic. Stăteam în fața lui cu smerenie până când el a început să glumească și dialogul a fost purtat într-o atmosferă deschisă și foarte, foarte prietenoasă.

Adriana Tillich (A.T.): -De când sunteți în Germania și cu ce gânduri ați venit?

Preasfințitul Sofian (P.S.): Am venit în 2002, dar de stabilit m-am stabilit în 2003 după ce mi-am terminat studiile în Grecia. Am fost chemat și ales Episcop-vicar al Mitropoliei Germaniei și Europei Centrale și de Nord la propunerea Înaltpreasfințitului Părinte Serafim, Mitropolitul acestei eparhii. În 11 mai 2003 am fost hirotonit, la Nürnberg, chiar de către Părafericitul Teoctist, care a venit special cu un grup de ierarhi, preoți și credincioși din țară, dar au participat și ierarhi și mulți clerici și credincioși din străinătate. După un an petrecut la Nürnberg, a trebuit vedem unde ar fi cel mai potrivit să am sediul. În perioada aceea capitala bavareză era orașul cu cel mai mare număr de români din Germania, așa s-a decis să vin la München.

Prin urmare, în decembrie 2004 am venit cu mai multe sarcini între care și aceea de a procura o biserică, un centru bisericesc pentru credincioșii din München. Deoarece nu găseam nimic de cumpărat – Bisericile Catolică și Evanghelică nu puteau oferi o biserică spre cumpărare –, cu timpul ne-am decis să cumpărăm un teren și am proiectat Așezământul construit ulterior, gândit ca un spațiu în care să se adune comunitatea românească, să fie reprezentativ, să fie „Un acasă departe de casă” o „Ambasadă spiritu-

ală”. În tot acest demers m-am inspirat din modul în care au procedat grecii și sârbii, care își ridicaseră nu cu mult timp înainte biserici cu centre parohiale proprii. Am beneficiat atât de sprijinul Bisericilor Catolică și Evanghelică, cât de cel al orașului München. În anul 2008 orașul ne-a oferit spre cumpărare un teren în partea de vest a sa, în cartierul Aubing.

A.T.: Care a fost prețul?

P.S. Prețul a fost de 1.146.000 EUR plus taxe. L-am plătit începând din 2009 până în 2013!

A.T.: Nu v-a speriat acest preț imens? Cine va ajuta să-l plătiți?

P.S. Sigur că părea ceva imposibil, dar am căutat soluții. Negăsind însă prea multe, am ajuns să discut și cu un preot catolic, Lothar Waldmüller, care atunci era consilierul ecumenic al Arhiepiscopiei de München și Freising. El m-a îndemnat să solicit sprijinul Bisericilor Catolică și Evanghelică. Am făcut acest lucru și am primit câte 300.000 EUR din partea fiecăreia, deci mai mult de jumătate din suma necesară. Pentru a putea ajuta și stimula credincioșii să doneze, am împărțit terenul în metri pătrați și unități de câte 10 metri pătrați. Un metru pătrat costa 440 euro și unitatea 4.400. Credincioșii au putut astfel dona un metru sau mai mulți, după posibilități. În calitatea mea de Episcop-vicar am vorbit despre proiect și am cerut sprijinul în toate parohiile noastre din Germania, Austria și Luxemburg. Atât acestea ca unități bisericești, cât și credincioșii ai lor s-au bucurat să participe la acest demers. Așa am reușit să plătim pământul.

Am înțeles cu această ocazie următorul lucru: Când vrei să întreprinzi ceva, vei fi

ajutat pe măsura îndrăzneții și curajului pe care le ai. Dacă îndrăznești puțin, puțin vei primi, dacă îndrăznești mult, cu mult vei fi sprijinit. Și acest lucru avea să se confirme cu prisosință și referitor la construcție.

A.T.: A urmat construcția Așezământului Bisericesc. Și aici au fost costuri uriașe cu siguranță. Cine va ajuta?

P.S. Da, costurile au fost „uriae” după cum spuneți. Firma de construcții ne-a oferit lucrările de construcție, în anul 2017, pentru 9.400.000 EUR; o sumă care a provocat inițial un adevărat cutremur în sufletele noastre ale celor care ne ocupam de proiect... Însă tocmai faptul că imposibilul a fost făcut posibil arată că a fost rânduiala lui Dumnezeu să se ridice acest Așezământ.

Aș dori să pun în atenție și un eveniment care ne-a dat multă încredere și curaj: La 11 septembrie 2011, am săvârșit Slujba Punerii Pietrei de Temelie, slujbă pe care a ținut-o însuși Părafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, înconjurat de mulți ierarhi din țară și de aici din Germania, de mulți preoți și credincioși. După aceasta am continuat cu dezvoltarea proiectului arhitectural, cu căutarea de soluții pentru construcție și finanțare, în anul 2016 am făcut lucrările de excavare și terasament, iar în toamna lui 2017 am început construcția propriu-zisă cu un antreprenor general din România.

Startul lucrărilor de construcție a fost făcut posibil de faptul că, în toamna lui 2017, am primit un ajutor financiar consistent de la Statul Român. În mare, costurile pentru construcție au fost acoperite astfel: Trei milioane de la Statul Român, trei milioane împrumutate și trei milioane donații de la credincioși. Pe lângă aceasta, am primit din nou sprijin de la Bisericile din Bavaria.

A.T.: Momentan mai aveți ceva de plătit?

P.S. Da, și nu puțin. Acum trebuie să restituim împrumuturile, să suportăm toate cheltuielile curente (apă, gaz, curent etc.) și să susținem și tot ceea ce mai trebuie făcut în continuare, deoarece lucrarea nu este finalizată. Cea mai costisitoare lucrare care ne stă înainte este pictarea atât a capelei mănăstirii, cât mai ales a bisericii.

A.T.: Deci orice donație ar fi binevenită.

P.S. Da bineînțeles.

Preasfințitul Sofian

E român, e brașovean,
Chiar dacă e ardelean,
Unește aici un neam!

Ne botează, ne cunună
Nu-ncetează să ne spună
Să avem multă răbdare,
Pentru noi e o -ncercare.

Viața-i grea printre străini,
Chiar dacă n-ai sacul plin
Nu trebuie să disperi
Pentru ce n-ai primit ieri.

Ne îndeamnă să fim tari,
Oameni buni și gospodari
Și să arătăm la toți
Că noi chiar nu suntem hoți!

Suntem un popor frumos
Cu un trecut dureros,
Nici prezentul nu-i chiar roz,
Dar să credem în Hristos
Ne va fi de mult folos!

El încearcă să ne-adune
Din inimă el ne spune
Să fim buni, să ne iubim,
Cu drag să ne sprijinim.

Aici toți suferim,
Este greu să ne unim,
Nu-ntelegem din păcate,
Doar uniți noi vom răzbate!

E un sfat ce ți l-a dat
Ca să nu cazi în păcat
Grijuliu și bucuros,
Cu glasul lui cel duios,

Știe cum să ne descrie
Fiecare bucurie.

El e bun și te primește,
Sufletul ți-l spovedește
Cu un har nemărginit,
Cum eu n-am mai întâlnit.

El se zbate cu mândrie,
Lucrul ăsta chiar se știe,
Să avem pe-acest pământ
Un lăcaș al nostru sfânt!

Suntem cei ce vă-ndrăgim
Și cu drag vă reamintim
C-am venit să v-ajutăm,
Împună să strigăm
România-i țara mea
Și asta nu vom uita.

Adriana Tillich

Înaintașilor noștri, a părinților, a prietenilor, a tuturor ..."

A.T.: Ați spus că Așezământul cuprinde trei clădiri: Catedrala, Mănăstirea și Centrul comunitar-parohial. Ne puteți explica ce activități vor avea loc în acest Centru?

P.S. Da. Acest centru se dorește a fi un răspuns la nevoile comunității, în funcție de care o să și organizăm activitățile. Deja am început orele de religie cu copii împărțiți deocamdată în două grupe de vârstă. Pe măsură ce finalizăm amenajările și mobilarea, vom iniția activități cu caracter cultural-educativ, o Școală Românească, avem un spațiu destinat bibliotecii care va purta numele celui care a fost un mare susținător al Mitro-

ortodoxe, a sufletului românesc, pe care să le îndrăgească și să le facă viață a lor.

A.T.: Cum o să funcționeze închirierea camerelor, se va percepe o taxă?

P.S. Bineînțeles că va fi nevoie de o rezervare și se va percepe și o taxă care să acopere măcar cheltuielile de cazare. Nu e vorba de un câștig, ci de acoperirea costurilor. Dacă le-a plăcut la noi cu siguranță vor dona ceva sau vor reveni cu plăcere.

A.T.: Când vor putea veni oamenii deja în vizită?

P.S. Probabil în jumătatea a doua a acestui an. Deocamdată trebuie să mai finalizăm unele lucrări, să mobilăm spațiile, să mai

Bisericesc, înființat în 2004, este a treia parohie Muncheneză și din darul lui Dumnezeu și cu implicarea multor credincioși, aici, în Aubing, am reușit să ridicăm acest Așezământ bisericesc. Credincioșii aparțin celor trei parohii și participă la sfintele slujbe și la activitățile organizate și în funcție de apropierea de locurile de slujire, dar și de afinitatea sufletească, de modul cum acestea răspund căutărilor lor.

A.T.: Ce părere aveți că tot mai mulți români părăsesc țara?

P.S. Una ambivalentă. Pe de o parte, românii care pleacă dovedesc mult curaj, voința de a înfrunta greutățile vieții, gândindu-se la un viitor mai bun pentru ei, dar mai ales pentru copiii lor. Mulți dintre ei, venind în străinătate, caută o rezolvare pentru cei din familiile lor, pe care nu-i pot întreține din ceea ce câștigă în România. Și toate acestea merită deplină apreciere. Pe de altă parte, este foarte trist să vedem orașe și mai ales sate tot mai goale sau chiar depopulate în România. Rămân acolo bătrâni, părinți și chiar copii îndurerăți și plini de dor după cei care lucrează printre străini. După cum și cei de aici adeseori se hrănesc zilnic și cu amara pâine a dorului de casă și de cei dragi, de țara și locurile natale.

A.T.: Cu cine colaborați la München?

P.S. Ca filială a Arhiepiscopiei Germaniei, Austriei și Luxemburgului, avem o împreună lucrare în primul rând cu cu Arhiepiscopia noastră și cu unitățile parohiale ale acesteia. Am amintit deja Arhiepiscopia Catolică de München și Freising și Episcopia Evanghelică din Bavaria, la care se adaugă și unități parohiale ale acestora din vecinătățile noastre, sau care găzduiesc în bisericile lor slujbele unor parohii ale noastre. Pentru ridicarea Așezământului am primit sprijin atât din partea



Parlamentul Bavariez cât și a Casei Regale Bavarize. O colaborare rodnică avem și cu Consatul General al României de la München, de asemenea, cu Facultatea de Teologie Ortodoxă din acest oraș, unde îl avem ca profesor pe Părintele Prof. Dr. Daniel Benga. În plan social colaborăm cu Serviciul caritabil evanghelic, cu serviciul Caritas München și cu toți cei care vor să se implice în scopul împlinirii binelui și ajutorării aproapelui. Colaborăm foarte frumos cu Restaurantul Transilvania din apropiere, cât și cu „Ansamblul Ciuleandra München”, care merge pe latura de tradițional-culturală. Ne bucurăm de această colaborare în vederea susținerii identității românești prin frumos și căldură sufletească, ne bucurăm să inițiem activități culturale împreună, care să mângâie inima românilor de aici și să prezinte și altora comorile sufletului românesc.

A.T.: O ultimă întrebare, ce doriți să le transmiteți cititorilor noștri?

P.S. Gândul că fiecare dintre noi am venit în lumea aceasta, din rânduiala lui Dumnezeu, ca membri ai unei familii, ai unui grup social. Fiecare dintre noi suntem și o realizare a înaintașilor noștri, a părinților, a prietenilor, a tuturor celor care au influențat într-un anume fel viața noastră, al lumii în care trăim.

Având o identitate, fiecare om se simte bine, de dezvoltă spre împlinire atunci când trăiește în acord cu identitatea sa, cu valorile proprii, cu iubirea și simțirea proprii lui și neamului căruia-i aparține. Lucrurile acestea bineînțeles că nu le sesizează cineva la tinerețe, dar le înțelegem pe măsură ce înaintăm în viață. Și atunci ar fi bine să înțelegem că binele nostru particular și al comunității căreia îi aparținem se influențează reciproc. Omul, fiind o ființă socială, are nevoie de căldura umană, de ajutorul semenilor, al celor cărora le aparține prin datele sale existențiale. Să depășim ispita de a crede că noi suntem mai buni sau mai șmecheri sau mai deștepti decât alții, de a ne nega identitatea, țara sau rudele, de a-i critica continuu pe semenii noștri. Să încercăm să contribuim la binele comunității căreia îi aparținem, căci binele și propășirea ei sunt și ale fiecăruia dintre noi. Dacă dorim să se îndrepte lumea, să începem prin a ne îndrepta noi înșine. Dacă apreciem unitatea la alții, să ne dăruim, să ne implicăm și să ne jertfim pentru ea la locul nostru. Să fim oameni pentru oamenii din jurul nostru. Să nu trecem în zadar prin viața aceasta, trăind egoist, ci să ne străduim să facem cât mai mult bine în jurul nostru, să aducem bucurie, mângâiere, ușurare, speranță.

A.T.: Mulțumim Preasfințite Părinte pentru timpul acordat și pentru tot ce faceți pentru noi.

P.S. Cu bucurie! Doamne ajută! Multă sănătate tuturor!

Centrul Bisericesc
München
Rumänische Orthodoxe
Metropole
Kastelburgstr. 84-88,
81245 München
Email: secretariat@cbro.m.de

Cont curent:
IBAN: DE76 7509 0300
0005 1307 35
BIC: GENODEF1M05
Adriana Tîllich



poliei și al acestui proiect, chiar de la început, al bunului nostru prieten care ne-a donat cărțile din biblioteca proprie, fost director la „Europa Liberă”, dl. Nicolae Stroescu-Stănișoară.

La etajul superior al clădirii avem și camere de închiriat pentru cazarea vizitatorilor. În aceste încăperi, care vor fi amenajate tot în stil tradițional românesc, doritorii vor putea veni pentru a petrece câteva zile la mănăstire. Considerăm că este foarte important ca românii care trăiesc în aceste locuri să aibă locuri în care să se poată hrăni sufletește, să-și poată odihni și regenera sufletele, așa cum sunt și mănăstirile din țară. Așezământul nostru a fost de la început gândit ca un astfel de loc, în care armonia întregului ansamblu, frumusețea arhitecturii și picturii, bucuria participării la niște slujbe frumoase și tihnite, faptul de a găsi un duhovnic de la care să ia sfat și putere, toate acestea să fie elemente de întremare sufletească, de hrană duhovnicească. Consider că un astfel de loc are o importanță deosebită mai ales pentru copiii care cresc aici și care prin cele amintite pot înțelege frumusețea credinței

obținem unele autorizații.

A.T.: Cum este viața bisericească la München? Câte parohii există?

P.S. Momentan sunt trei parohii la cei peste 30.000 de români stabiliți aici. În 1974 a fost întemeiată de părintele Mircea Basarab Parohia „Nașterea Domnului”. El a și condus această parohie până la pensionare, când a fost preluată de actualul paroh, Părintele Alexandru Nan Protopopul Bavariei. Cealaltă parohie, „Bunavestire”, a fost înființată în 1987 de Părintele Simion Felecan, care, în urmă cu câțiva ani a reușit să construiască împreună cu enoriașii o biserică de lemn în stil maramureșean. Este o biserică foarte frumoasă cu o curte foarte mare care acum în pandemie a prins foarte bine având posibilitatea slujbelor cu distanțarea necesară. Părintele Felecan, ieșind la pensie, s-a întors în România lăsându-ne munca lui de-o viață aici la München. Exem-plul său a fost urmat și de Părintele Constantin Bartok, care și el a construit o bisericuță de lemn în Traunreut, tot în stil maramureșan; enoriașii o numesc „Colțisor de Rai”. Centrul nostru



Expresii românești și originea lor

Dintre expresiile și zicalele pe care le folosim în fiecare zi, semnificația sau sensul original al multor dintre ele s-a pierdut. Chiar și mulți dintre cei care abuzează de ele în fiecare zi nu au nici o vagă idee de unde au pornit.

Conform Wikipedia, „Lucius Cornelius Sulla Felix (138 î.Hr.–78 î.Hr.) a fost un general și om politic roman, care, ca dictator, prin încercările lui de a constitui o formă nouă de stat, a contribuit de fapt la destrămarea Republicii Romane. Printre altele, Cornelius Sulla a fost subiectul unei răscoale din partea senatorilor romani, în ultima perioadă a vieții sale. Problemele au plecat de la o serie importantă de greșeli cu repercusiuni grave realizate de omul politic al vremii. În final, fundamentul expresiei ”ce treabă are Sulla cu prefectura” constă în funcția pe care, după numeroase eforturi, a ajuns să o ocupe fostul general roman.

Printr-un abuz de putere, Sulla s-a autointitulat dictator peste întreaga Romă. Dictator în latină se spune Praefectus sau Prefect în limba noastră. În contextul în care oamenii au fost nemulțumi de numirea sa în funcție, au strigat în numeroase contexte: ”Ce are Sulla cu Prefectura.”

Cât de sus e al 7-lea cer, care e piatra de încercare și unde a fost codrul Vlăsiei? Iată o listă cu 12 expresii românești folosite în limbajul curent și originile lor:

1. S-a dus pe apa Sâmbetei (a dispărut).

Apa sâmbetei era, într-o veche credință, un râu care se vărsa în Infern, deci tot ce cădea în acea apă nu se mai putea găsi.

2. Banul n-are miros

Împăratul Vespasian i-a urmat lui Nero și a găsit visteria goală. El a pus multe dări, chiar și pe closete. De atunci, closetele se numesc și vespasiene. Într-o zi, fiul său Titus (viitor împărat) i-a spus că poporul râde și îl bârfește pentru că a scos bani din o sursă mirositoare. Vespasian i-a pus sub nas fiului său o monedă și i-a spus: „Uite, banu n-are miros”.

3. Îi face capul calendar

Este o expresie veche și a pornit de la faptul că, demult, în calendare apăreau multe cifre, date astronomice, istorice, geografice care nu puteau fi ținute ușor minte.

4. Nici în clin, nici în mănecă

Știm că măneca este partea hainei care acoperă brațul, iar un clin este o fâșie oarecare de material. Nu este nici o legătură între acești termeni și expresia românească „a nu avea nici în clin, nici în mănecă cu ceva sau cu cineva”. Expresia este veche și se trage din Transilvania. Acolo, țărani spun „în mănec” când urcă cu carul un deal și „în clin”, când coboară la vale. Când căruța și căruțașul stau pe loc, va fi nici în clin, nici în mănec. Expresia a pătruns în toate regiunile țării și s-a păstrat până azi nu cu sensul primar, ci așa cum am spus să nu ai de-a face cu ceva sau cu cineva în nicio împrejurare.

5. Mă aflu în al 7-lea sau al 9-lea cer

Expresia e bazată pe credința celor



vechi că cerul este alcătuit din mai multe bolte. În boltele de sus, ajungeau cei fericiți, așa că expresia înseamnă că te afli în culmea fericirii, desfătății și bucuriei.

6. In vino veritas – în vin este adevărul

Expresie veche de peste 2000 de ani, este atribuită poetului grec Alceu, care a trăit cu 6 secole înainte de Hristos. Pe vremea lui, celor bănuți de fapte rele li se dădea să bea vinuri tari pentru a spune adevărul. Omul la băutura devine vorbăreț și atunci dezvăluie taine pe care le-ar ascunde dacă ar fi treaz.

7. Muncă de Sisif

Sisif a fost un rege legendar, pe care Zeus l-a osândit pentru nesupunere să urce un deal din infern ducând în spinare o stâncă uriașă. Dar cum ajungea în vârf, stânca aluneca și Sisif trebuia să o ia de la început. Expresia se referă la o strădanie istovitoare și inutilă, un efort spre un obiectiv imposibil de atins.

8. Piatră de încercare

Este o piatră foarte dură de culoare neagră. Piatra este folosită de bijutieri pentru a verifica dacă o bijuterie este din aur și din ce fel de aur. Bijutierul freacă obiectul pe piatră neagră, și dacă pe fâșia subțire de metal rămasă pe piatră se toarnă apă tare (acid nitric). Dacă metalul nu este aur, urma dispare, dacă este aur, culoarea căpătată de urma galbenă indică felul și caratele aurului. Expresia „piatră de încercare” se folosește când este vorba de o probă foarte grea pe care cineva trebuie să o treacă.

9. Codrul Vlăsiei

Se întindea din nordul Bucureștilor până la Cernica, Snagov, chiar aproape de Ploiești. A trece prin această pădure era un act de mare curaj pentru că tâlhării acolo se țineau lanț. Vorba „ca-n codru Vlăsiei” se aplică și azi celor care fură fără rușine din avutul public. Expresia mai înseamnă un loc fără control, unde domnește jaful și fraudă.

va urma

Sursa: Firoiu Marian



Directorul Colegiului de Medicină de la Universitatea George Washington susține că mintea unei persoane în vârstă este mult mai plastică decât se crede de obicei. La această vârstă interacțiunea dintre emisferile dreapta și stânga a creierului devine armonioasă, ceea ce extinde posibilitățile noastre creative. Prin urmare, printre persoanele cu vârsta peste 60 de ani veți găsi mulți oameni care tocmai au început activitățile lor creative. Desigur, mintea nu mai este la fel de rapidă ca în adolescență. Cu toate acestea, câștigă flexibilitate. Prin urmare, odată cu vârsta, suntem mai predispuși să luăm decizii corecte și mai puțin predispuși la emoții negative. Vârful

activității intelectuale umane are loc la aproximativ 70 de ani, când creierul începe să lucreze la putere maximă. În timp, cantitatea de mielină din creier crește (o substanță care permite transferul rapid de semnale între neuroni). Drept urmare, abilitățile intelectuale cresc cu 300% comparativ cu media. Și vârful producției active a acestei substanțe vine la vârsta de 60-80 de ani. De asemenea, interesant este faptul că după 60 de ani, o persoană poate folosi două emisfere în același timp. Acest lucru face posibilă rezolvarea unor probleme mult mai complexe. Profesorul Monchi Uri de la Universitatea din Montreal crede că mintea unei persoane în vârstă alege calea cea mai

Cercetări noi și interesante

puțin consumatoare de energie, reduce activitățile inutile și lasă doar opțiunile corecte pentru rezolvarea problemei. A fost realizat un studiu la care au participat diferite grupe de vârstă. Tinerii au fost foarte confuși când au trecut testele, în timp ce cei peste 60 de ani au luat deciziile corecte.

Acum să ne uităm la particularitățile creierului la vârsta de 60-80 de ani. Sunt într-adevăr roz.

Prezintă creierul unei persoane în vârstă

1. Neuronii creierului nu mor, așa cum se spune. Conexiunile dintre ele dispar pur și simplu dacă o persoană nu este angajată în munca mentală.

2. Disconfortul și uitarea apar din cauza excesului de informații. Prin urmare, nu trebuie să vă concentrați întreaga viață pe lucruri mici inutile.

3. De la vârsta de 60 de ani, o persoană care ia decizii nu folosește o emisferă la un

moment dat, ca tinerii, ci ambele.

Concluzie: Dacă o persoană duce un stil de viață sănătos, în mișcare, are activitate fizică reală și are activitate mentală deplină, abilitățile intelectuale nu scad odată cu înaintarea în vârstă, ci cresc doar și ating un vârf în 80-90 de ani.

Deci, nu vă fie frică de bătrânețe. Străduiți-vă să vă dezvoltați intelectual. Aflați meserii noi, faceți muzică, învățați să cântați la instrumente muzicale, desenați, pozați! Dansați! Interesați-vă de viață, întâlniți-vă și comunicați cu prietenii, faceți planuri pentru viitor, călătoriți cât mai mult. Nu uitați să mergeți la magazine, cafenele, concert. Nu vă încuiați - este distructiv pentru toată lumea. Trăiește cu gândul: toate lucrurile bune trebuie să vină!

Informații!

Un studiu amplu efectuat în Statele Unite a constatat că:

Cea mai productivă vârstă a unei persoane este între 60 și 70 de ani;

A doua etapă umană cea mai productivă are vârsta cuprinsă între 70 și 80 de ani;

A treia etapă cea mai productivă - 50 și 60 de ani.

Înainte de acel prag, omul încă nu a atins apogeul.

Vârsta medie a laureaților Nobel este de 62 de ani;

Vârsta medie a președinților celor mai mari 100 de companii din lume este de 63 de ani;

Vârsta medie a pastorilor din cele mai mari 100 de biserici din Statele Unite este de 71 de ani;

Vârsta medie a taților este de 76 de ani.

Aceasta confirmă faptul că cei mai buni și mai fertili ani ai unei persoane sunt între 60 și 80 de ani.

Au descoperit că la vârsta de 60 de ani atingi vârful potențialului tău emoțional și mental și asta durează până la vârsta de 80 de ani.

Prin urmare, dacă ai 60, 70 sau 80 de ani, ești la cel mai bun nivel din viața ta.

Sursa: New England Medical Journal

EXPLICAȚIILE PSIHOLOGULUI ANDRA TĂNĂSESCU:

Cine este Auditiv-Digitalul? Ne poate face rău?

Persoanele ce fac parte din sistemul auditiv-digital sunt caracterizate de nevoia de a găsi un sens al lucrurilor, al situațiilor și de nevoia de a înțelege. Sunt persoane preponderant raționale, logice și structurate în gândire, care dezvoltă un dialog interior extrem de accentuat. Acestea poartă conversații interioare cu ei înșiși și conversații imaginare cu diverse persoane spunându-le ce a rămas nespuns, întrebându-le diverse și „primind” răspuns.

Potrivit cunoscutului psiholog Andra Tănăsescu, vicepreședinte al Institutului de Neuro-Programare Lingvistică (INLPSI), auditiv digitalul adesea se întâmplă să creadă că au vorbit deja cu o persoană, că au făcut deja o acțiune în timp ce toate acestea se întâmplă doar în imaginația lor. Învață prin așezarea mentală a lucrurilor, sunt mai puțin spontani deoarece le place să gândească mult, să se bazeze pe logică, pe fapte și pe cifre în luarea unei decizii. Memorează pe secvențe, pași, proceduri.

Cum recunoști un Auditiv-Digital?

Privit din punct de vedere al limbajului corpului,

persoanele din această categorie tind să adopte caracteristici date de sistemul secundar de reprezentare. Totuși, majoritatea pot fi definiți de o rigiditate corporală evidentă, tensiune musculară accentuată și dureri de articulații sau de musculatură.

„Nu este însă un reper fix, fiind destul de maleabili și influențați de restul sistemelor de reprezentare. Singura excepție poate apărea atunci când diferența dintre nivelul de manifestare a AD față de celelalte sisteme este semnificativ mai mare. În ceea ce privește limbajul folosit de persoanele AD, putem observa cuvinte precum: proces, gândire, logică, decizie, motivație, credință, etc. La nivel de verbe folosite, cel mai des îi putem auzi spunând că se gândesc, că învață, cred, consideră, se informează. Deci, practic, tot ce ține de descrierea unui proces cognitiv, de gândire, se va regăsi în limbajul unui AD. La nivelul expresiilor folosite, păstrează același tipar care „îi dă de gol”, privitor la gânduri, cogniții, analiză, etc.: „să rămânem conștienți că”, „înțeleg că știi că”, „am decis că”, „experiență de viață”, „am credința că”, etc.”, explică psihologul Andra Tănăsescu.

Ce îi deranjează pe Auditiv-Digitali?

Mai mult, specialistul afirmă că auditiv-digitalii sunt persoane care au o activitate mentală foarte pronunțată. Astfel, există o serie de lucruri care pot fi extrem de deranjante pentru ei.

„Un lucru deranjant poate fi viteza redusă a unei conversații. Persoanele cu AD ridicat sunt, în general, persoane care gândesc mult, la multe și foarte rapid. Se pot plictisi extrem de repede dacă discursul interlocutorului este lent. Al doilea lucru care îi scoate din pepeni este o discuție fără sens. Cum am zis, persoanele AD sunt genul de oameni care se bazează pe logică, rațiune, structură, strategii. Orice discuție abstractă, fără fapte clare sau fără dovezi le poată provoca frustrare sau lipsă de interes. Se pot trezi în conflicte foarte des, pentru că uită să spună ce au gândit. Acesta este un lucru extrem de deranjant pentru un AD, pentru că, în mintea sa, a avut deja conversația, a pus deja întrebarea, a dat deja directivele. Astfel că, odată ce este întrebat despre ceva ce are impresia că a trăit deja – rulând deja în mintea sa conversația de mai multe ori – se poate enfuria sau simți neascultat”, declară psihologul Andra Tănăsescu.

Totodată, orice discuție despre emoții, trăire, spiritualitate sau un subiect lipsit de dovezi concrete și logică îi poate crea disconfort. Pentru că multe dintre aceste lucruri nu au o definiție clară, logică, analitică, simplă „presupunere” – reală sau nu – de a spune ce simt, de a participa la



o conferință despre spiritualitate, le poate da o senzație de disconfort, plictiseală, frustrare sau tensiune.

„Vorba multă, fără scop. Este un alt aspect care le provoacă o stare neplăcută. Faptul că vorbesc în gol, fără sens sau că pur și simplu, discuția în sine nu are nici o logică, îi poate obosi foarte mult. Din ce motiv? Pentru că, voluntar sau nu, vom căuta să dea sens experienței, informației și să o codifice pe „limba lor”. Acest lucru le poate epuiza foarte multă energie și resurse interioare. O frustrare foarte mare pe care o pot simți este presiunea din partea altora de a simți, așa cum o fac ei. Deși cu toții avem impresia că alții trăiesc ca noi sau că o persoană rațională este rece și deconectată de la emoții, adevărul este altul. O persoană rațională poate simți emoțiile, însă le privește dintr-un punct detașat, astfel încât să le poată face față. Este o strategie pe care multe persoane o adoptă, conștient sau nu, pentru a gestiona cât mai ușor trăirea emoțională”, conchide psihologul Andra Tănăsescu.

vicepreședinte al Institutului de Neuro-Programare Lingvistică (INLPSI).

Andra Tănăsescu, vicepreședinte al Institutului de Neuro-Programare Lingvistică Somato-Integrativă, este Psiholog, Coach Wing Wave, Trainer NLP și Consultant Panorama Socială. A urmat studiile în psihologie, cu specializări în terapia de cuplu și familie, dans terapie, somato-terapie, NLP și lucrul cu proiecțiile sinelui. Și-a propus ca prin ceea ce face să aducă în viața fiecărei persoane cu care lucrează un plus de conștientizare, cunoaștere și încredere în propriile forțe. Obiectivul ei este să ofere cât mai multe din experiența ei, atât personală cât și profesională, astfel încât să producă schimbări semnificative în viețile celorlalți.

Persoane de contact
Andra Tănăsescu
Psiholog și Trainer NLP
Tel. 0728075221
E-mail:
contact@andratanasescu.ro

Transmite,
Dr. Tănase Tasețse
Director General
Plus Communication

Cartea lunii



„Litere pe fulgi de nea” este o antologie pe care o recomand cu mare drag. Am avut ocazia să interacționez cu o mică parte din cei care și-au lăsat gândurile, trăirile, dorințele, poveștile printre filele cărții. În 288 de pagini am cunoscut sufletele a 30 de tineri scriitori români, care mi-au mângâiat mintea prin povești lor, am călătorit în timp umăr la umăr, m-am bucurat alături de ei, am plâns alături de ei, m-am emoționat și le-am atins inimile. Cartea am citit-o în decurs de câteva zile pentru a putea înțelege fiecare narațiune în parte deoarece cadrele, poveștile, personajele se schimbau de la o pagină la alta și nu voiam să ratez nimic. O antologie contemporană: Litere pe fulgi de nea!

Theodora-Raluca Păun

SĂLI DE ÎNCHIRIAT PENTRU DIFERITE EVENIMENTE!

Centrul Cultural Româno- German „Dumitru Dorin Prunariu” închiriază săli de conferință și/sau pentru diferite evenimente din viața ta, cu o maximă capacitate de 35 de persoane.

Centrul Cultural Româno- German de Ajutor și Integrare „Dumitru Dorin Prunariu” Nürnberg

Adresa: Petersauracher Str. 47- 49
90449 Nürnberg
Telefon: 0160 33 73 128

...de la 50 Euro/ zi



Unul din cele mai frumoase orașe medievale din lume - Rothengurg ob der Tauber

Informații generale despre Rothengurg ob der Tauber

În vara anului 2021 am vizitat unul din cele trei orașe medievale din Bavaria, singurele din lume care și-au păstrat zidurile cetății intacte de-a lungul sutelor de ani trecute prin restaurare și conservare: Rothengurg ob der Tauber - o minunăție de oraș mic, aflat în zona metropolitană Nürnberg. Numele se poate traduce precum: „Un castel/fortăreață roșu/roșie de deasupra Tauber”. Tauber este râul care trece pe lângă acest oraș, iar acoperișurile caselor tradiționale sunt roșii; așa că, din această poziționare din susul râului, iar casele având acoperișurile roșii, i se trage și denumirea. Este unul din orașele medievale care m-au impresionat foarte mult, iar plimbarea pe străduțele pavate m-a purtat cu gândul la viața celor care au trăit cu sute de ani în urmă. Este, cu siguranță, o locație demnă de un concediu cu adevărat deosebit. L-aș nota pe lista obiectivelor turistice de bifat în viața aceasta!

Acest oraș medieval este o atracție de renume mondial, având foarte multe monumente și bunuri culturale, muzee recunoscute la nivel internațional (Muzeul Criminalității Medievale; Muzeul Rothengurg; Muzeul Crăciunului etc.). Are, de asemenea, multe evenimente cunoscute la nivel național: Zilele Orașului Imperial (în 2022 se țin pe date de 02-04 Septembrie) - o sărbătoare plină de cavaleri și trupe care mășcăuiesc printre mulțimea țărănească; practic, veți fi cufundați în acel timp demult apus, când Războiul de 30 de ani era în toi; Festivalul de Crăciun și Festivalul Traubertal (12-14 August 2022) - un fel de Untold la care participă foarte multe formații muzicale.

Din 1274 până în 1803, Rothengurg a fost un oraș imperial. După războiul de treizeci de ani, orașul și-a pierdut din importanța avută odinioară. Deși a rămas

centrul unei vaste suprafețe terestre (are o întindere destul de mare) și un centru cultural, s-a dezvoltat doar treptat, păstrând în mare parte vechiul peisaj urban. În secolul al XIX-lea, orașul s-a „împietrit” nu în ultimul rând datorită amplasării sale la granița cu Württemberg. Au existat totuși semne de industrializare, dar nu au avut nicio legătură feroviară până în 1881, fapt ce a condus la acea scădere a importanței lui ca localitate.

Rothengurg era deja considerată o destinație turistică importantă în Germania înainte de cel de-al Doilea Război Mondial. După ce au fost distruse în cel de-al Doilea Război Mondial, doar cele mai importante clădiri au fost reconstruite în conformitate cu originalul. Un vizitator va recunoaște clădirile care au fost construite după 1945 doar la a doua vedere, deși nu par romanticizate sau kitsch. Din 1950, orașul a devenit unul dintre punctele culminante de pe Drumul Romantic, primul traseu de vacanță al Germaniei. Până în 1972 a fost independent de un district și de reședința districtului cu același nume. Orașul și districtul au devenit apoi parte din Ansbach, iar Rothengurg a fost ridicat la statutul de oraș mare, cu anumite drepturi de autogovernare.

Datorită medievalului pe care îl poți vedea la orice pas, dar și datorită pădurilor care îl înconjoară, orașul a reprezentat decor pentru multe scene din filmul fantastic „Harry Potter”. Fain, nu?

Istoricul locului:

Anul 970 - Conte Reinger din Franconia de Est înființează parohia în districtul Detwang și construiește Castelul Comburg de lângă Schwäbisch Hall.

Anul 1108 - Conte Heinrich lasă moștenire toate bunurile sale (inclusiv castelul Rothengurg) mănăstirii din Comburg. Acest dar nu este agreeat de Împăratul Heinrich al V-lea.

Anul 1116 - Împăratul

dăruiește Rothengurg-ul nepotului său, ducele Konrad al Swabiei.

Anul 1137 - Konrad devine Rege al Germaniei și menține Curtea Regală fix în Rothengurg.

Anul 1152 - Konrad moare, fiul său are doar 8 ani, iar rege devine vărul său, Friedrich I. Barbarossa, cu care va face o echipă bună de-a lungul timpului.

Anul 1157 - fiul lui Konrad este mutat la Würzburg și este numit cavaler, iar apoi Duce de Onoara a în Rothengurg și primește Swabia și Franconia de Est. Se căsătorește cu una din fiicele lui Richard Inimă de Leu.

Anul 1167 - Cei doi Friedrich se mută în Italia pentru a-l alunga pe Papa Alexandru al III-lea. Armata iese învingătoare, dar o ciumă izbucnește, iar fiul lui Konrad cade victimă.

Anul 1172 - Rothengurg primește cartă orașului. Este construit primul zid al orașului Turnul cel Alb și Turnul Markus.

Anul 1204 - Fortificațiile orașului sunt terminate, dar acesta devine prea mare, astfel încât începe construcția unei noi fortificații, care astăzi este în mare parte conservată.

Anul 1250 - se pune piatra de temelie pentru primăria gotică.

Anul 1274 - Rothengurg devine oraș imperial.

Anul 1352 - Orașul își capătă independență.

Anul 1356 - un cutremur distruge toate fortificațiile; se construiește podul peste Tauber, care este de o frumusețe superioară altor poduri văzute de mine (parcă vizualizăm caii trecând în mare goană pe acolo).

Anul 1400 - perioadă înfloritoare sub conducerea primarului Heinrich Toppler, care este ulterior întemnițat, fiind suspect de propagarea conspirațiilor.

Anul 1450 - sfârșitul perioadei feudale.

Anul 1501 - aripa de est a „Gothic Town Hall” (Primăria) este distrusă de un foc devastator.

Notă: din acel moment s-a luat ca și reper un băț lung (ca. 2 metri) pentru a construi casele la o anumită distanță pentru a evita propagarea incendiului de la construcție la alta. Se poate vedea „ustensila” la Muzeul Criminalității.

Timp de 300 de ani s-au perindat o serie de regi, duci, contese, despre care, dacă aș scrie, v-aș plictisi! Puteți citi, în schimb, despre viața lor amoroasă în articolul În pat cu regele, un articol în care picanterile de la curtea regală au făcut subiectul multor clienți.

Anul 1802 - își pierde independența și orașul este anexat la Bavaria.

Sec. XIX - cunoaște o dezvoltare înfloritoare a turismului.

Anul 1945 - pe 31 martie orașul este bombardat în proporție de 40%, dar refăcut ulterior cu ajutorul americanilor, care a permis o reconstrucție completă a fortificațiilor.

Cele mai frumoase obiective turistice din Rothengurg:

Piața centrală - cu al ei ceas vechi, care „cântă” din oră în oră, oferind un spectacol veritabil turiștilor. Ceasul datează din anul



1683, iar imaginea celor două personaje care beau bere se încadrează estetic în decor. Știați că germanii sunt băutori pătimași de bere; ce e drept, nu ca odinioară când Vikingii abundau în alcool, iar Zeii lor beau „pe rupte” (alcoolul a fost elementul lor cheie). În zilele noastre, totul este mai cu moderație și nu mare mi-a fost mirarea să constat faptul că lângă celebrul Weisswurst (o specialitate de renume din München), asezonat cu muștarul dulce, covrigul Brezel (cu sare sau nu, piper sau, chiar, simplu), seada agale o bere brumată la ora 8 dimineața.

Primăria - cu a ei fațadă impresionantă și arcada din baroc - este amplasată lângă Piața Centrală.

Muzeul „Arcadei” Istoric (Historiengewölbe) - portalul renașcentist, adică ușa muzeului, m-a introdus într-o lume medievală, iar în fiecare cameră erau prezentate diferite scenete din acea perioadă: cabinet medical, cabinet de avocat, cabinet de contabilitate și finanțe, scene din timpul Războiului de 30 de ani (1618-1648) purtat sub pretext religios. Cel mai mult m-au impresionat temnițele în care își ispășeau „vinovații” pedepsele.

Frumoasa biserică luterană a St. Jacob alcătuia împreună cu Primăria centrul Orașului Imperial. Construcția bisericii a durat mai mult de 150 de ani, fiind făcută între 1311 și 1484.

Muzeul Orașului Imperial - am rămas foarte plăcut impresionat de bucătăria medievală (fondată în anul 1258) din timpul ordinului dominican medieval. Mi-au plăcut, de asemenea, toate obiectele de artă frumos conservate. Aici se poate poza doar contra taxă.

Porțile cetății - sunt de-a dreptul impresionante: Klingen Gate, Castle Gate, Kobelzell Gate, Röder Gate. Mi-au plăcut foarte mult zidurile imense ale fortăreței, de unde puteai vedea întreaga întindere acoperită de păduri. Punctele de observare m-au trimis instantaneu în epoca medievală.

Grădinile Castelului - am vizitat orașul în trei din cele patru anotimpuri ale anului și mereu flora a creat o atmosferă romantică din timpurile ducilor și a ducelor.

Muzeul german al Crăciunului - locația acestui muzeu este una ingenioasă prin faptul că muzeul este amplasat în interiorul unui magazin imens cu decorațiuni de Crăciun din lemn, ceasuri vechi de perete, jucării din lemn (Spărgătorul de Nuci este simbolul central), pavilionul șervetelor din pânză fină brodate manual; magazinul se prezintă, de fapt, sub forma unui Oraș de Crăciun, având ca punct central Muzeul, care prezintă istoria ceremoniei crăciunului, evoluția bradului și a decorațiunilor pentru brad. Puteți arunca un ochi despre tradițiile de Crăciun ale nemților

într-un articol special dedicat și anume: **Undrea Germanilor I.** Ar fi inutil să nu aduc în discuție preturile produselor: decorațiunile sunt foarte scumpe (costă și 500 euro una); deci, clătul ochilor este mai ieftin, părerea mea!

Muzeul Criminalității Medievale - în urma vizitării acestui Muzeu pot spune, cu mâna pe inimă: Mulțam, Doamne, că m-am născut în zilele noastre și nu la 1600 - 1700, când pedepsele erau, de-a dreptul, șocante: cu siguranță aș fi avut agățată de gât o violină și m-aș fi plimbat cu ea prin Piața Centrală pentru comportament certăreț/nesupunere conjugală (Hahaha!); masca dizgrației cu trompă era purtată „cu mândrie” de cei care se comportau ca animalele; masca rușinii pentru femeile bărfitoare (cunosc câteva persoane care nu ar fi ratat onoarea de a o purta dacă trăiau în Evul Mediu; Hahaha!); flautul dizgrației pentru muzicienii care nu își respectau onorabil contractele; centura de castitate pentru adulter; mantaua din fier pentru femeile păcătoase. După cum se observă, era destul de interesant să o „comiți” la acea vreme!

A fost o experiență deosebită și o întoarcere în timp memorabilă pentru mine! Orașul este foarte frumos, cu multă încărcătură medievală și foarte mulți străini. Sunt multe obiective turistice de vizitat în plus față de cele punctate mai sus: Biserica Franciscană, Fierăria, Moara, Turnurile de Control de odinioară, Biserica Sfântului Ion (John's Church), Spitalul Bastion, iar o zi nu este suficientă. Noi l-am vizitat în mai multe zile, locuind la vreo 90 de km.

Toți vorbesc limba engleză acolo, deci fiți fără griji, dacă decideți să organizați o vacanță aici și nu vă descurcați cu limba germană. V-aș recomanda hoteluri care sunt în afara centrului vechi deoarece prețul celor centrale este foarte ridicat (peste 170 euro/noapte). Puteți înnopta, inclusiv, mai departe deoarece structura feroviară este foarte bine pusă la punct.

Orașul are și un desert specific: Schneeballen, care se prezintă sub forma unui aluat cu unt mototolit într-o bilă și prăjit/copt în untură pentru timp scurt (se folosește un fier special pentru această operațiune). Se trece apoi prin zahăr pudră/glazură. Poate să conțină în interior gem, marțipan, ciocolată. Mie mi-au plăcut foarte mult cele cu marțipan, lui Tibi cele cu ciocolată, iar lui Alex niciunele (hahaha).

Info: Rothengurg ob der Tauber 91541;

Preturile biletelor de intrare la Muzeu (cele enumerate mai sus): variază între 3, 4, 5 euro pentru adulți.

Theodora-Raluca Păun

CALL CENTER / +40 748 111 111 / +40 269 224 101

ROMÂNIA GERMANIA

INCHIRIERI AUTOCARE

TRANSPORT GRUPURI MUNCITORI LA ADRESĂ

TRANSPORT RAPID ȘI SIGUR

BILETE AUTOCAR • SERVICII COLETĂRIE • CURSE SPECIALE

www.atlassib.ro

Viorica Robina, o doamnă de poveste, a cărei viață îi este o plăsmuire încântătoare!

Am cunoscut-o prin intermediul ședințelor din cadrul echipei ziarului „Vocea TA”, ziarul românilor de pretutindeni, ziar scris de români cu foarte mare dragoste, pentru români. Cu vocea sa caldă, oferă cu mult entuziasm lecții de limba germană gratuit, pe YouTube și Facebook, tuturor celor care doresc să învețe. Haideți, vă rog, să o cunoaștem mai bine, prin intermediul răspunsurilor emoționante la întrebările noastre!

Raluca Păun: Cine este Viorica Robina? Fă-ți, te rog, o scurtă auto descriere (autocaracterizare) pentru cititorii noștri.

Viorica Robina: Femeie, soție, mamă, bunică, fiică, soră, prietenă, șefă și membră a unui comunități extraordinare care, în belșug trăind, dă oamenilor un folos, mulțumind lui Dumnezeu. Acum duc o viață fericită și împlinită în toate aceste roluri ale vieții mele, fie domeniul profesional, fie cel personal sau chiar cel financiar. Dar mulți ani la rând nu a fost așa... Ce am învățat în ai mei 54 de ani este că viața-i un joc, pe care uneori îl pierdem, alteori îl câștigăm. Bine este să nu te plângi de cărțile pe care le primești, ci să înveți cum să le joci pe cele care le ai. Să înveți zi de zi ca apoi, prin ceea ce ai învățat, să poți da sens și plus valoare vieții tale și celor din jur, comunității din care faci parte. În 2018 pot spune că am sărit, nu chiar de pe „lopata morții”, dar de pe „lopata falimentului”. Așa că știu ce înseamnă a avea bani, libertate, un partener de viață care te susține din toate punctele de vedere, sănătate, dar am trecut și cunoscut și cealaltă parte, o prăpastie în care am căzut, pe plan financiar, familial și emoțional, din care nu mulți mai găsesc puterea de a ieși. Eu am ieșit numai pentru că am crezut în mine și în bunul Dumnezeu. Povestea vieții mele o veți putea citi într-o carte de-a mea, în curând.

Raluca Păun: Când și în ce condiții ai venit în Germania?

Viorica Robina: Am venit în Germania în vara anului 1990, în luna lui iulie, în acea perioadă a anului când viața la țară este atât de frumoasă, când ai de toate - o grădină plină cu legume și fructe proaspete și gustoase, o curte cu păsări de tot soiul. Acestea privindu-le la plecarea mea din țară, m-a făcut să mă

gândesc că aici, pe plaiurile natale eu mi-am îndeplinit misiunea mea pe acest pământ până la vârsta de 23 de ani. Am fost bună în rolurile vieții mele până atunci. Și, totuși, am luat cele două fete de mână, pe atunci de trei și patru ani și ne-am pornit spre o viață mai bună pe meleaguri străine, pentru a ne reîntregi familia deoarece, soțul, cu un an înainte, și-a riscat viața, trecând ilegal granița. Cu lacrimi în ochi și durere în suflet, mi-am luat rămas bun de la cei dragi, dându-le o promisiune: Voi pleca pentru o viață mai bună, dar nu vă voi uita! Voi sunteți totdeauna cu mine, voi sunteți în inima mea!

Raluca Păun: Cum ți-ai găsit calea/drumul? Cu ce te ocupi?

Viorica Robina: O întrebare bună! Până când eu mi-am găsit drumul, au trecut ani de zile, ani plini de încercări, în care m-am rătăcit pe cărări înguste și pustii. Am căzut de multe ori, dar m-am ridicat de fiecare dată mai puternică decât am fost când am picat, mai înțeleaptă și cu mai multă încredere în mine. Am întâlnit pe aceste cărări oameni care m-au ajutat, dar și care m-au tras în jos, unii dintre ei, în dorința mea de a-i ajuta la răndu-mi. De aici am învățat lecția: ajută-i numai pe cei care îți cer ajutor și nu pe cei care crezi tu că au nevoie de el. Dar, dacă mergi tot înainte, prinzi curaj deoarece curajul este ca un mușchi, cu cât îl folosești mai mult, cu atât este mai mare, și nu mai vezi pietrele din calea ta ca un obstacol, ci ca o parte al unui întreg. Eu am învățat să construiesc cu aceste pietre poduri, nu ziduri, poduri pe care le-am folosit mai târziu și care m-au adus aici unde sunt acum.

Raluca Păun: Ce înseamnă succesul pentru tine? Care este cheia succesului tău?

Viorica Robina: Acum stau eu la rândul meu pe câte-o cărare, la capătul unui pod și luminez drumul celor care se află pe el, cu exemplul meu și experiențele mele. Succesul îl definesc uneori după fericirea și zâmbetele pe care le aduc oamenilor din jurul meu - fie clienților mei sau angajaților mei, fie comunității din care fac parte. Succesul înseamnă să știi să fii recunoscător pentru ceea ce ai și să îți dorești să devii acea persoană care poate

oferi un plus-valoare semenilor săi, iar seara să fii împăcat cu tine însuși. Succesul înseamnă o viață împlinită, ca atunci când vei fi însoțit de cei dragi pe ultimul tău drum, să știi că ei te vor ține în sufletul și gândurile lor ca pe o persoană, care a lăsat o lume mai bună în urma ei, mult mai bună decât a găsit-o.

Te îndemn și pe tine, cititorule! Imaginează-ți acel moment, la mormântul tău: care ți-ai dori să fie vorbele pe care le-ai auzi de la cei prezenți? Ce ți-ai dori să spună despre tine? Iar acum întreabă-te, ce faci tu în prezent pentru ca dorința ta să se îndeplinească?!

Raluca Păun: Antreprenorialul este unul din punctele tale cheie. Ce te-a condus pe această cale? Cum ți-a schimbat viața?

Viorica Robina: Dorința de a fi independentă, de a fi propriul meu șef! Da, așa este. Lucrez pe cont propriu de peste 25 de ani. Am început drumul antreprenorialului cu meseria de instructor auto în școala noastră de șoferi. Am mers pe acest drum din dragoste pentru un bărbat. Sub pomul de Crăciun am spus: DA, voi deveni instructor auto. Așa au început peripețiile mele de antreprenor. Am avut până la urmă 3 școli de șoferi cu angajați și mulți elevi. Dacă socotesc toți km parcurși cu elevii mei, pot spune că am înconjurat de 30 de ori pământul. În toți acești ani au fost multe încercări nereușite, dar aceste eșecuri pe care eu la văd ca și învățături, au făcut din mine persoana care sunt acum: o femeie independentă! În momentul de față am o școală de șoferi, am o firmă de consiliere MPU prin care ajut românii noștri să își recupereze dreptul de condus o mașină pe teritoriul Germaniei. Am scris cărți despre aceste două teme, chiar și una pentru copii de educație rutieră. În timpul meu liber predau online limba germană pentru începători, gratuit, cu un succes enorm.

Raluca Păun: Cine îți sunt „mentori”? De la ce persoane înveți? Cine te inspiră? De ce?

Viorica Robina: Eu am mai mulți mentori, dar unul dintre ei mă inspiră și mă face să acționez, să îmi trăiesc visul. Cine ar putea fi decât un român de-al nostru: Lorand Soares Szasz.

De învățat, învăț de la el, de la



comunitatea de antreprenori din care fac parte. Și asta am învățat în viața mea: importanța oamenilor cu care te înconjoari. Tu ești suma celor 5 oameni din jurul tău, tu vorbești ca ei, te porți ca ei, câștigi, cât câștigă ei. De aceea este bine ca tot la 6 luni, să analizăm cine suntem și cu cine umblăm, vorba românului: Spune-mi care îți sunt prieteni să îți spun cine ești!

Raluca Păun: Am înțeles că în luna Aprilie 2022, vei organiza un congres internațional, al cărui invitat special va fi Lorand Soares Szasz (antrenor de afaceri). Ne poți da câteva detalii?

Viorica Robina: Wow! Acest lucru este fenomenal! Nici mie nu îmi vine să cred. Cu ani în urmă am început să îl urmăresc, să îl admir. Pe atunci nu îmi permiteam să cumpăr ceva de la el, dar citeam și învățam din materialele gratuite, ca după numai 4 ani să am posibilitatea, de ziua mea, să stau de vorbă cu el la telefon pentru a vorbi despre acest eveniment: o întâlnire a antreprenorilor români din Europa, oameni doritori atât de creștere profesională, cât și personală.

Acolo, când vom fi peste 200 de persoane și ne vom uita în jurul nostru, vom putea spune: Eu sunt suma celor 200 de oameni cu care mă înconjur. Oameni de milioane!

Raluca Păun: Care îți sunt hobby-urile?

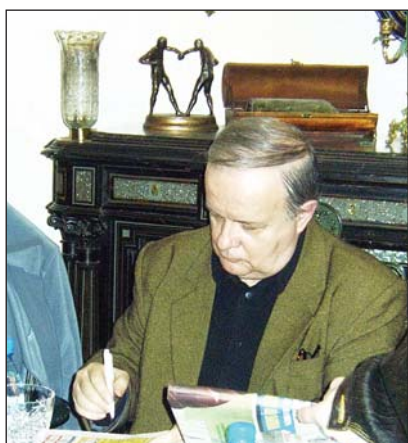
Viorica Robina: Îmi place să dansez, să citesc și să mă plimb în natură.

Raluca Păun: Un cuvânt de încheiere și un gând bun pentru cititorii noștri, te rog!

Viorica Robina: Zâmbește și dăruiește zâmbete! Ai curajul de a crede în tine și în Bunul Dumnezeu!

CUTIA CU AMINTIRI

Lansare de carte sportivă la Hotelul Unirea din Iași: “Cristian Țopescu - evenimente, succese, sancțiuni la microfonul TV”



Ieri, pe 5 aprilie 2003, la “Conference Center” de la Hotelul Unirea din Iași, a avut loc lansarea cărții “Cristian Țopescu - evenimente, succese, sancțiuni la microfonul TV”, scrisă de Alexandru Răducanu. Acest titlu de debut al colecției “Biografii celebre”, inițiată de “Licentia Publishing”, promovează o scară de valori autentice. Alexandru Răducanu (28 de ani) și-a bazat demersul, în principal, pe interviurile cu Cristian Țopescu, dar și cu foștii mari sportivi și antrenori ai României, alături de care Cristian Țopescu a comentat marile competiții internaționale, printre aceștia fiind Nadia Comăneci, Gică Hagi, Ilie Năstase, Ivan Patzaichin, Cristian

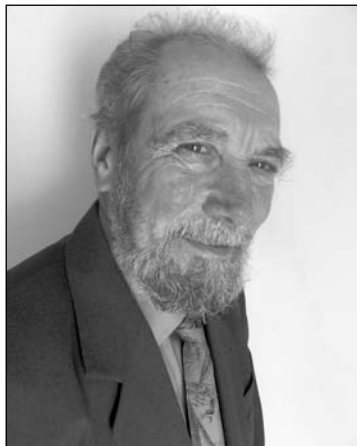
Gațu, Cornel Oțelea, Corneliu Ion și Nicolae Mărășescu.

La manifestarea de ieri, unde a fost prezent un public numeros, au comentat favorabil cartea și au avut cuvinte de laudă despre activitatea eroului de la microfonul TV publicității Vasile Arhire și Grigore Ilisei, vicepreședintele CJ Nicolae Ivanciu, directorul clubului sportiv Politehnica, Leonida Antohi, președintele Asociației Veteranilor de Război, Constantin Bucos, și comentatorul radio Gheorghe Șoană. “Țopescu este un filosof al întrecerii dintre oameni”, a spus Grigore Ilisei, citind un pasaj din scrierile lui Nichita Stănescu. “Vă mulțumesc ca sunteți aici,

în orașul în care soția mea, prezentă în sală (NR - Christel Ungur-Țopescu), a absolvit Facultatea de limbi germanice din Copou și a stat la căminele din Pușkin. Am acasă un geamantan plin de scrisori primite de la ascultătorii mei și vreau pe viitor să public o carte, cu titlul provizoriu <Pro și contra>, unde să comentez aceste scrisori, în care unele mă lauda și altele chiar mă înjură!”, a declarat apreciatul comentator de televiziune Cristian Țopescu, premiat de CIO, COR și multe alte organizații din domeniul sportului, prezent la microfonul de comentator la zece Olimpiade, șase de vară și patru de iarnă.

DAN TEODORESCU - aprilie 2003

CULTURĂ FĂRĂ FRONTIERE: Ioan Hodaș - profesorul umorist de la LSR - Filiala Iași - Nord Est



În comuna Codăești, din județul Vaslui, există de curând doi cetățeni de onoare ai localității, ei fiind profesorii Ioan Hodaș și Silvia Hodaș, soț și soție.

Comuna menționată este protejată spiritual de Mănăstirea Ștefan cel Mare și Sfânt de pe Movila lui Burcel, acolo unde părintele arhimandrit dr. Ștefan Gușe este un mare iubitor de cultură și prieten cu familia Hodaș.

Prof. Ioan „Jănel” Hodaș se prezintă de multe ori cu următoarele cuvinte: „Sunt bărbatul soției mele!”, semn că umorul este la el acasă la unul dintre profesorii comunei Codăești, absolvent al Facultății de Istorie și Filosofie din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași - specialitatea Filosofie.

În plan literar, prof. Ioan Hodaș este membru al Uniunii Epigramiștilor din România, membru fondator al Cenaclului „Valentin Silvestru” Vaslui, membru al Academiei Literare „Păstorel” și membru senior al Asociației Literare „Păstorel” Iași. Prof. Ioan Hodaș este și membru în Colegiul Director al Ligii Scriitorilor Români – Filiala Iași – Nord Est.

Genurile literare preferate de „Nea Jănel” în scrierile sale sunt epigramele, rondelurile, cronicile rimate, poeziile umoristice, eseurile, perlele școlare, ecourile, întrebările cu dilemă ș.a.m.d.

Cu multe publicații la activ în revistele literare, cu multe cărți editate, cu multe premii, diplome de excelență și medalii obținute la nivel național, la concursurile și festivalurile de la București, Mizil, Bistrița, Strehaia, Iași, Vaslui, Cluj-Napoca, Cotnari, Bacău, Brăila, dar și Chișinău, Cernăuți, Odessa. Ioan Hodaș intră acum în paginile ziarului „Vocea Ta” cu un grupaj umoristic, care ne va aduce o bună dispoziție personală, dar și colectivă! Lectură plăcută, stimați cititori

DAN TEODORESCU

AUTOPORTRET

Semăn cu Aristotel,
Chiar la barbă sunt la fel:
Și la cunoștințe vaste...
Dinaintea erei noastre.

Ioan Hodaș

EPITAF UNUI PROFESOR MIC DE STATURĂ

Decenii a fost prof lângă Vaslui

Cu statu-i de un metru jumătate,
Iar notele, gândite cu dreptate...
Au fost la fel ca și mărimea lui.

Ioan Hodaș

FEMEIE CE ÎNTÂRZIE

Zice soțul iritat, ce-aștepta lipit
de poartă,
Ai întârziat cam mult de când ai
plecat, femeie.

Mai erai acum prin curte, să
pășești cu mare artă
Dacă o făceam voit să ascund a
casei cheie?

O femeie, zice ea, înțeleaptă și
frumoasă
Și ce spun e paragraf de o lege
aplicată,

În orice moment al vieții se
preface și se lasă
Ore-n șir, chiar zile multe de
iubitu-i așteptată.

Bine, bine să te cred, că ce spui
i-adevărat,
Însă eu te-treb pe tine de ce ai
întârziat?

Ioan Hodaș

GLUME ÎN FAMILIE

Pentru-un sfert de oră doar te
părăsesc,
Merg la o vecină ceaiul să-l
servesc.

Cum te știu bărbat ce-ți iubești
soția,
Priveghează casa și bucătăria
Căci pe aragaz fierb niște bucate,

Care pentru tine le știu preferate.
Ca să nu s-afume, mestecă și-n
vas...

Măcar din juma' în juma' de
ceas.

Ioan Hodaș

FRUCTE DE PĂDURE

Vasea și Ion, buni silvicultori:
- Fructele de mare, oare ies din
flori?

Și răspunde-un chelner, neam de
moldovean:

- Din locaș acvatic medi-
teranean:

Caracatițe, creveți, melci,
calmari și raci

Ființează-n ape și nu prin copaci.
Cei doi curioși, cu gândul la
mure:

- Lupul, ursul, vulpea-s fructe
de pădure?

Ioan Hodaș

LA PLAJĂ

Un crai prezentabil, ce era la
plajă

Între două doamne, este prins în
vrajă:

O jună superbă ce din ochi
exultă

Și o doamnă-n vârstă foarte,
foarte cultă.

Craiul întrebat când ieșea din
mare

De doamna în vârstă, fără
întristare:

- Dintr-o întâmplare de-ar veni
cumva

Un val uriaș, pe cine-ai salva?

El spre amândouă fulgeră
privirea

Și răspunde scurt cum îi este
firea:

- Dumneavoastră cultă și-
atotștiutoare,

Nu cred să nu fiți bună
înotătoare.

Ioan Hodaș

BĂRBAȚI GRIJULII

Trei inși de același gen,
În compartiment de tren:
Comandor, locotenent
Și-un bătrân indiferent.

Gradații cu freza-n vânt
Discutau despre ce sunt:
În cer, apă, pe pământ
Și ce va fi în mormânt.

Comandorul dintre ei
Se uită la ceas: alei!
S-anunț soața că sosesc,
Nu cumva s-o stingheresc.

Lentul tânăr schimbă tonul,
Activează telefonul
Și anunță pe consoartă
Cam pe când va fi la poartă

Bătrânul, fire calmă,
Se tot scărpină în palmă
Și din gândul lui absent
Este întrerupt de lent:

- Matala nu-ți suni nevasta,
Să previi din timp năpasta?
- Așa ceva nu gândesc,
De când cu baba trăiesc.

Cum ajung la casa noastră,
Bat prin față la fereastră,
Fug în spate cu-n par lat
Și niciunul n-am scăpat!

Ioan Hodaș

URMĂRILE VINULUI COTNARI

Cotnariul aduce: nazuri,
Certuri, plâns, alte necazuri.
Eu vin ca să-i contrazic
Pe confrăți, ce astfel zic.

Beau Cotnari (și nu un pic),
Zilnic beau și n-am nimic!

N-am nici casă,

N-am nici masă,

N-am mașină,

N-am piscină.

Demult nu mai am soție

Și nici nerv la... bărbăție.

Ioan Hodaș

Anunțuri

- Particular vând teren constructibil 503 mp situat central în Tulcea, Str. Gavrilov Corneliu 270A (fosta 23 August). Preț negociabil. Tel. 49602175309
- Căutăm asistentă medicală pentru Cabinetul medical din Röhthenerstr în Nürnberg a medicilor Weber și Buzea. Cerințe: limba germană, minim nivelul B1, calificare de asistentă. Informații la telefon: 0152 52861524, 49602175309.

Glumă • Bancuri



♦♦♦
Aflându-se, ca de obicei, într-o mare jenă financiară, Balzac îl vizita pe editorul său pentru a obține bani. Într-una din zile a fost oprit în antecameră de un valet care i-a spus:

- Regret, dar astăzi domnul nu primește.
- Nu-i nimic, i-a replicat zâmbind scriitorul. Principalul e sa dea!

♦♦♦
O doamnă îl întreabă odată pe dramaturgul George Bernard Shaw:

- Cum credeți, de ce Dumnezeu a creat întâi bărbatul și abia apoi femeia?

În stilul său inconfundabil, Shaw răspunde: „Probabil Dumnezeu nu dorea ca în timp ce va crea bărbatul, femeia să-l săcăie cu sfaturile ei!”

Ihre persönliche Ansprechpartnerin:
Privat- und Firmenkundenberaterin
Mihaela Balint

Fon 040 637093-47
Mobil 0174 5918099
mihaela.balint@viactiv.de
viactiv.de/mihaela-balint

VIActiv
Krankenkasse

VIActiv TOP 10
Cele mai bune prestații pentru toți cei care vor să se îndrepte spre o stare mai bună de sănătate în viitor

VIActiv Bonus
O primă anuală de până la 100 de euro pentru prevenție periodică și un stil de viață sănătos

VIActiv Prämie
O cotizație lunară returnată pentru un an fără vizite medicale (cu excepția celor pentru prevenție)

VIActiv Kurse
550 de euro - preluarea costurilor pe an pentru cursuri certificate de sport și sănătate a Yoga, Pilates, jogging și altele.

VIActiv Sportcheck
La fiecare doi ani o subvenție de 140 de euro pentru o consultație medico-sportivă cu consiliere individuală

VIActiv Fitness
Antrenament de forță gratuit în peste 300 de studii de fitness certificate de pe tot teritoriul Germaniei

Igienă dentară profesională
60 de euro ca subvenție anuală pentru profilaxie dentară sustenabilă la un medic stomatolog la alegere

Osteopatie
360 de euro pe an pentru tratarea prin metode de medicină alternativă a durerilor de spate și a multor alte afecțiuni

Vaccinuri de protecție la plecarea în călătorii
Rambursare de 100% pentru toate vaccinurile de protecție la plecarea în călătorii recomandate de Comisia Permanentă pentru Vaccinări (STIKO)

VIActiv Privat
Protecție suplimentară individuală pentru condiții favorabile în colaborare cu Casa de Asigurări de Sănătate Barmenia

VIActiv Natur Privat
Tarif suplimentar avantajos pentru medicină alternativă în colaborare cu partenerul nostru prae-natura

Indicație importantă: Se menționează de fiecare dată subvenția, respectiv suma rambursată maximă anuală. Descrieri detaliate ale prestațiilor pentru toate clientele se găsesc online la viactiv.de/top10

DANSURI POPULARE ROMÂNEȘTI

CIULEANDRA BAVARIA ADULȚI ȘI COPII

Cursuri de dansuri populare în fiecare zi de JOI

Pentru copii: 17:30- 18:30
Adulți: 18:30- 20:00

Înscrieri se fac permanent!
Adresa: Petersauracherstr. 47-49
90449 Nürnberg

Mai multe informații la telefon:
0911 25 34 55 62
0160 33 73 128

Jocurile Olimpice de iarnă din 2022 au ajuns în China

În perioada 4-20 februarie 2022, în China, la Beijing, se derulează Jocurile Olimpice de Iarnă, sub deviza "O pasiune pură pentru gheață și zăpadă".

Sunt 86 țări participante, printre ele fiind și România.

Sunt 109 probe sportive în 7 sporturi și la 15 discipline sportive.

Putem spune că această a XXIV-a ediție a Jocurilor Olimpice este un eveniment multi-sportiv internațional major, iar orașul Beijing găzduiește acum a doua ediție a Jocurilor Olimpice,

după cele de Vară, din 2008.

Mai putem menționa că este acum cea de-a treia ediție consecutivă a Jocurilor Olimpice desfășurată în Asia, după Pyeongchang - 2018 și Tokyo - 2020 (2021).

"Team România" va avea 22 de reprezentanți la JO Beijing 2022, care vor concura la 7 discipline sportive.

Cei 22 de sportivi tricolori care vor concura la Jocurile Olimpice de Iarnă din China, 8 sportive și 14 sportivi, sunt următorii:

- Sanie: Raluca



Strămăturaru (feminin, ștafetă), Valentin Crețu (masculin, ștafetă), Marian Gîțlan - Darius Șerban (dublu masculin, ștafetă);

- Bob: Andreea Grecu (monobob, bob 2 feminin), Katharina Wick (bob 2 feminin), Mihai Tentea (bob 2 masculin, bob 4 masculin), Ciprian Daroczi (bob 2 masculin), Raul Dobre (bob 4 masculin), Cristian Radu (bob 4 persoane masculin);

- Schi Alpin: Maria

Constantin (slalom, slalom uriaș - feminin), Alexandru Ștefănescu (slalom, slalom uriaș - masculin);

- Sărituri cu schiurile: Daniela Haralambie (NH feminin), Andrei Feldorean (NH, LH - masculin), Daniel Cacina (NH, LH - masculin), Sorin Mitrofan (NH, LH - masculin);

- Schi fond: Timea Lorincz (skiatlon, sprint liber - feminin), Paul Pepene, Raul Popa (skiatlon, sprint liber,

sprint echipe - masculin),

- Biatlon: Natalia Ushkina (individual, sprint, urmărire -

feminin), George Colțea (sprint, individual, urmărire - masculin);

- Patinaj Viteză: Mihaela Hogaș (feminin 500 metri, 1000 metri).

Să dorim mult succes tuturor sportivilor participanți și să câștige cei mai buni!

DAN TEODORESCU



Gala "The Best FIFA Football Awards": Polonezul Robert Lewandowski a fost desemnat cel mai bun jucător al lumii în anul 2021

La Zürich, la gala "The Best FIFA Football Awards", Robert Lewandowski, de la echipa Bayern München (Germania), a primit titlul de cel mai bun fotbalist al anului 2021. El i-a învins la această categorie pe Lionel Messi și Mohamed Salah.

FIFA a mai oferit un Premiu Special portughezului Cristiano Ronaldo, care este golgheterul all-time.

În competiția feminină, cea mai bună jucătoare a lumii în 2021 a fost Alexia Putellas (Spania - Barcelona).

Echipa "FIFA PRO MEN'S WORLD 11" în sistemul 1-3-3-4 arată astfel: Donnarumma - Alaba, Dias, Bonucci - Jorginho, Kante, De Bruyne - Ronaldo, Haaland, Lewandowski, Messi.

Câștigătorii "Premiului FIFA Fan"

sunt suporterii Danemarcei și Finlandei, pentru comportarea lor după stopul cardiac suferit pe teren de jucătorul Christian Eriksen.

La capitolul antrenori au câștigat Thomas Tuchel (de la echipa Chelsea - la masculin) și Emma Hayes (tot de la Chelsea - la feminin).

Premiul Fair-Play a fost acordat echipei de fotbal și staff-ului medical al Danemarcei, pentru acțiunile întreprinse după stopul cardiac suferit de Christian Eriksen la "EURO 2020".

Învingătorul din 2021 al Premiului Puskas este Erik Lamela, după o frumoasă reușită în derby-ul Arsenal Londra - Tottenham Hotspur, disputat în 14 martie în prima ligă din Anglia.

În timpul galei, celebrul Peter Schmeichel a anunțat premiul pentru

cel mai bun portar al lumii la masculin, el fiind "acaparât" de Edouard Mendy (Chelsea).

Goalkeeper-ul menționat a câștigat în fața lui Gianluigi Donnarumma și Manuel Neuer, ceilalți doi nominalizați. Iar Christiane Endler (din Chile) a fost desemnată cel mai bun portar al lumii în 2021, la feminin.

Gala din Elveția a debutat cu o alocuțiune rostită de președintele FIFA, Gianni Infantino, iar apoi a fost anunțat și un "Premiu Special" la feminin pentru Christine Sinclair (Canada), care a reușit să înscrie 188 de goluri în 303 de meciuri pentru naționala țării sale.

De menționat că fostul selecționar al României, Mirel Rădoi și jucătorul-căpitan de echipă Vlad Chiricheș nu au



votat pentru Robert Lewandowski! Mirel Rădoi l-a preferat pe locul 1 pe N'Golo Kante, iar Chiricheș pe Jorginho.

DAN TEODORESCU

Colectiv redacțional

Director și fondator:

Ionela van Rees-Zota (Membră a Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România, Membră a Uniunii Jurnaliștilor din Germania)

Redactor-șefi:

Liliana Moldovan
Dan Teodorescu - membru UZPR și APSR

Redactor-șef adjunct:

Theodora - Raluca Păun

Redactori:

Nadia Marin
Oana - Roxana Gherasim
Raimond Romilă Bihuneti
Adriana Tillich
Beatrice Chirla
Ion-Marius Tatomin
Viorel Maier
Psiholog: Andra Tănăsescu
Iulia Teleşpan

Ioana Diaconu
Mariana Pachis - regizor și scenograf

Adriana Bittner - Ciobanu
Viorel Băetu
Elena Cesar von Sachse

Austria:

Ioan Godja

România:

Elena Chiriță (Membră a Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România)

Tehnoredactor:

Adrian Aurel Cif

Ziar editat de:

DACIA e.V.

Petersauracher Straße 47, 90449 Nürnberg

Mobil 0049 160 33 73 128

E-mail: asii.romani@yahoo.com

Tipar executat la:

PRODCOM Tg. Jiu - RO

• Răspunderea pentru conținutul articolelor publicate aparține, conform art. 206 Cod Penal, în exclusivitate persoanelor care le semnează.

ISSN 2191-7272

Centrul Cultural Româno- German „DUMITRU DORIN PRUNARIU” din Nürnberg vine în ajutorul dumneavoastră cu următoarele activități:

CENTRUL CULTURAL ROMÂNNO-GERMAN DE AJUTOR ȘI INTEGRARE

Dezvoltarea și promovarea voluntariatului;
Dezvoltarea unor relații de colaborare între Asociații și Instituțiile din zona metropolitană Nürnberg;

Însușirea unor informații menite să îi ajute pe tineri în viața socială;
Cooptarea de noi membrii în cadrul asociației prin intermediul tinerilor participanți la activitățile centrului;

Propagarea culturii, tradițiilor și obiceiurilor românești.
Formarea unor tineri capabili și pregătiți informațional privind colaborarea cu autoritățile și instituțiile statului pentru eventualele situații în care este nevoie de intervenția lor pentru rezolvarea unor probleme sociale, culturale etc.;

O bibliotecă românească ce are peste 15.000 de volume sortate;

Consultanțe juridice;
Consultanțe sociale și de integrare;
Cursuri de limba germană și română pentru adulți și copii;
Teatru de păpuși pentru suflete mari și mici;
Consiliere psihologică;
Consultare pentru orientare profesională;
Birou de asistență pentru femei;
Asistență pentru integrare în Germania;
Îndrumări pentru înscrierea la creșă, grădiniță și școală;
Ateliere pentru cei mari și mici;
Consultanță în domeniul sănătății;
Ziar tipărit pentru comunitate;
Agenție de Presă AȘII ROMÂNI;

Cursuri pentru dezvoltare personală;

Dansuri populare românești pentru adulți și copii;

Întâlniri frecvente cu seniorii din zonă;

Magazin second-hand cu produse de îmbrăcăminte, încălțăminte etc

**Dacă vă place ceea ce facem, vă așteptăm în rândul voluntarilor noștri.
Contactează-ne și vedem ce putem înfăptui împreună.**

Pentru informații și programări:

Luni: 10:00- 12:00

Joi: 10:00-12:00

Vineri: 13:00-15:00

Adresa: Petersauracherstr 47-49, 90449 Nürnberg

Telefon: 0049 160 33 73 128



Deutsch-Rumänisches Kulturzentrum

Beratung - Information - Integration



Centrul Cultural Româno-German

Consultanță - Informare - Integrare

ANGAJĂM:

Căutăm în domeniul de construcții personal care deține cunoștințe în facturare, măsurători și oferte. De preferință tehnicieni, subingineri, ingineri, arhitecți. Se oferă contract de muncă nedeterminat și o ambianță plăcută la locul de muncă.

MALER- und STUCK GmbH

FRANZ STROBEL

Fachunternehmen

Triesdorfer Str. 23 • 90449 Nürnberg

- Fassadenrenovierung
- Sämtliche Malerarbeiten
- Tapezier- und Teppichbodenverlegearbeiten

Tel. 09 11 / 67 67 14
Fax 09 11 / 688 09 03
info@malermeister-strobel.de
www.malermeister-strobel.de

- Vollwärmeschutz
- Sämtliche Putz- und Stuckarbeiten
- Trennwände
- Trockenausbau
- Abgehängte Decken
- Eigener Gerüstbau
- Abbrucharbeiten
- Wohnungsaufösungen

BildbeschBautechniker - Abrechnung Vollzeit, Festanstellung: Erstellung von Aufmaßen, Mengenermittlungen und Abrechnungen Zusammenstellung der Abrechnungsunterlagen für Nachträge fristgerechte Rechnungsstellung Erstellung der Baudokumentation WIR BIETEN IHNEN: Unbefristete Festanstellung in Vollzeit Attraktive Vergütung sicheren Arbeitsplatz und ein angenehmes Betriebsklima

Cosmonaut dr. ing. DUMITRU-DORIN PRUNARIU

Deutsch-Rumänisches Kulturzentrum

BERATUNG • INFORMATION • INTEGRATION CONSULTANȚĂ • INFORMARE • INTEGRARE

Centrul Cultural Româno-German

